

Επιφυλλίδα

του Πανελληνίου Συλλόγου
Αλληλεγγύης Συνταξιούχων / ΔΕΗ
(ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ)

Αριστοτέλους 11-15 5ος Όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10432
Τηλέφωνο: 2105249317 - 2105232602, Φαξ: 2105249331
e-mail: pasasdeh@otenet.gr, website: www.pasas-deh.gr

Τεύχος 12^ο · ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

«οι ζωές μας δεν είναι κόστος
– οι ζωές μας έχουν αξία».

Σε αυτό το τεύχος:

Της Σύntαξης.....	2
Όρα ευθύνης.....	3
Τα pass της κοροϊδίας.....	3
Σεισμός στην Τουρκία και Συρία αιτίες της καταστροφής.....	4
ΤΕΜΠΗ: το χρονικό ενός εγκλήματος.....	5
Τροπολογία για τη συμμετοχή κομμάτων στις εκλογές.....	6
50 χρόνια από την κατάληψη της Νομικής.....	6
Δελτία Τύπου/Παραρτήματα/Δραστηριότητες/ Στιγμές λαϊκής παράδοσης/Ποίημα.....	7-8
Αυξήσεις Κοροϊδία - Προσωπική Διαφορά - Για τις αιτήσεις στον ΕΦΚΑ επανυπολογισμού της σύntαξης παλιών συνταξιούχων.....	9
Ένας χρόνος πολέμου.....	10
Υπερρεαλισμός ή Σουρεαλισμός.....	11
Πολιτισμός: Φώτης Αγγουλές.....	12
Η σελίδα της γυναίκας: 8η Μάρτη.....	13
29/2 και 1/3/1948 Μακρόνησος.....	14
Αλυσίδα αλληλεγγύης για τους σεισμόπληκτους.....	15
Πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας.....	15
Η Επανάσταση του '21 και ο Καποδίστριας.....	16

Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη,
πιωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου
πολύ βαθής
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς.

Κώτης Βαφειάς

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Οι εξελίξεις το τελευταίο τρίμηνο είναι πολλές και δραματικές.

Τραγωδία στα Τέμπη

Είμαστε συγκλονισμένοι από την τραγωδία στα Τέμπη. Δεν υπάρχουν λόγια να εκφράσουμε τη θλίψη μας, δεν υπάρχουν λόγια να παρηγορήσουμε τους συγγενείς των δεκάδων αθώων θυμάτων.

Είμαστε οργισμένοι. Η τραγωδία στα Τέμπη δεν ήταν δυστύχημα ή ατύχημα. Ήταν **προδιαγεγραμμένο έγκλημα**, για το οποίο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι είχαν προειδοποιήσει. Ήταν αποτέλεσμα των εγκληματικών πολιτικών της απελευθέρωσης και ιδιωτικοποίησης που υπηρξάνε διαχρονικά και σε συνέχεια όλες οι κυβερνήσεις, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, βάζοντας την ασφάλεια των εργαζομένων και των επιβατών στη λογική του «κόστους – οφέλους».

Οι συνταξιούχοι της ΔΕΗ ας θυμηθούμε ότι και στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας η απελευθέρωση-ιδιωτικοποίηση μετέτρεψε την ενέργεια σε χρηματιστηριακό προϊόν, έφερε σοβαρές αυξήσεις στην τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, κέρδη στους μεγάλους επιχειρηματίες και συρρίκνωση των εργατικών δικαιωμάτων.

Τα κροκοδείλια δάκρυα και οι εκ των υστέρων συγγνώμες δεν συγκινούν πλέον κανέναν.

Απαιτούμε τώρα να αποδοθούν οι πραγματικές ευθύνες και να τιμωρηθούν οι πραγματικοί υπεύθυνοι!

Φονικές σεισμούς σε Τουρκία - Συρία

Χιλιάδες νεκρούς θρηνούν οι λαοί της Τουρκίας και της Συρίας, μετά τους δύο καταστροφικούς σεισμούς. Η καταστροφή μεγεθύνθηκε από την απουσία αντισεισμικών προδιαγραφών στα κτίρια, καθώς η αντισεισμική, αντιπλημμυρική, αντιπυρική θωράκιση και προστασία για τα κράτη δεν είναι «επιλέξιμα έργα» γιατί θεωρούνται μη παραγωγικές επενδύσεις. Δηλαδή δεν φέρνουν γρήγορο και μεγάλο κέρδος στους επενδυτές. Την τραγική κατάσταση στη Συρία επιδεινώνει και το απαράδεκτο ευρωατλαντικό εμπόργκο.

Η καταστροφή από τους σεισμούς σήκωσε ένα τεράστιο κύμα **αλληλεγγύης** από εκατοντάδες **εργατικά συνδικάτα και άλλους φορείς** σε όλη την Ελλάδα, μετά και το κάλεσμα που από την πρώτη στιγμή απηύθυνε το ΠΑΜΕ για συγκέντρωση υλικής βοήθειας στους σεισμοπαθείς της Τουρκίας και της Συρίας.

Ο **Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ** εκφράζοντας την **αλληλεγγύη** του ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ, και συγκέντρωσε υλική βοήθεια για τους σεισμοπαθείς της Τουρκίας και της Συρίας που αυτή τη στιγμή χρειάζονται βοήθεια.

Πλειστηριασμοί

Η πρώτη απόφαση του Αρείου Πάγου για το 2023 ήταν για τους πλειστηριασμούς, η οποία μάλιστα εκδόθηκε μέσα σε μια βδομάδα από τη συνεδρίαση των Αρεοπαγιτών (!).

Μπροστά στις αντιδράσεις που προκάλεσε η απόφαση, η κυβέρνηση παρουσιάζει ως «λύση» την ενίσχυση του εξωδικαστικού συμβιβασμού, που υπήρχε και σε προηγούμενους νόμους του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς

να αποτραπούν χιλιάδες πλειστηριασμοί.

Η προεκλογική αντιπαράθεση ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ για τους πλειστηριασμούς επιβεβαιώνει ότι όποιος κι αν κυβερνήσει, την επόμενη μέρα ο λαός θα είναι αντιμέτωπος με νέο γύρο επίθεσης στην κατοικία του.

Τα σπίτια του λαού θα τα σώσει ο ίδιος ο λαός με τον αγώνα του, διεκδικώντας πραγματική προστασία της λαϊκής κατοικίας κι ακύρωση των νόμων και των αποφάσεων που υπαγορεύονται από τις τράπεζες και τα «κοράκια».

Ακρίβεια

Η ακρίβεια στα είδη λαϊκής κατανάλωσης και η ενεργειακή φτώχεια για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα «ήρθαν για να μείνουν» και να ενισχυθούν και το 2023. Είναι αποτέλεσμα της «απελευθέρωσης» του τομέα της Ενέργειας και της «πράσινης μετάβασης» της ΕΕ. Η κυβέρνηση αντί να δώσει πραγματικές αυξήσεις στις συντάξεις και τους μισθούς κοροϊδεύει με τα διάφορα pass που και αυτά ακόμα οι πιο πολύ δεν τα παίρνουν λόγω των κριτηρίων που βάζει.

Πόλεμος

Ένας χρόνος πολέμου στην Ουκρανία και ο κίνδυνος γενίκευσης του πολέμου είναι κάτι παραπάνω από υπαρκτός.

Ένας χρόνος που οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ από τη μια και η Ρωσία με τους συμμάχους της από την άλλη, λύνουν τις διαφορές τους στις πλάτες δυο λαών που ζούσαν για δεκαετίες ειρηνικά στα πλαίσια του σοσιαλισμού.

Ένας χρόνος, που και οι άλλοι λαοί, ιδιαίτερα της Ευρώπης, πληρώνουν με τη συνέχιση και κλιμάκωση του πολέμου.

Στη χώρα μας η κυβέρνηση της ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ συμφωνούν με την εμπλοκή στον πόλεμο, με τις κυρώσεις στη Ρωσία που πληρώνει όμως μόνο ο ελληνικός λαός, ενώ μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι και εφοπλιστές βγαίνουν κερδισμένοι.

Σήμερα, ένα χρόνο μετά, το αίτημα για απεμπλοκή της Ελλάδας από τον πόλεμο είναι πιο αναγκαίο από ποτέ και αποτελεί κριτήριο ψήφου στις επερχόμενες εκλογές.

Αυξήσεις κοροϊδία

Ενώ η κυβέρνηση συνεχίζει να κρατάει από τις συντάξεις μας πάνω από 8 δις το χρόνο, με τα παπαγαλάκια της όλο το προηγούμενο διάστημα μας παραμύθιαζε για τετραπλές αυξήσεις που θα έπαιρνε το 95% των συνταξιούχων. Ωστόσο οι αυξήσεις αποδείχτηκαν «άνθρωκες ο θησαυρός».

Η δυναμική απάντηση των συνταξιούχων στις 14/01 ανάγκασε την κυβέρνηση, μέσα στο προεκλογικό κλίμα να εξαγγείλει άλλο ένα εφάπαξ επίδομα σε 1.200.000(!) συνταξιούχους που δεν πήραν καθόλου αύξηση.

Όμως «άρση των αδικιών» του νόμου Κατρούγκαλου και των άλλων αντιστασιατικών νόμων των κυβερνήσεων ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, δεν γίνεται μέσα από προεκλογικά επιδόματα φτώχειας και εξαγοράς.

Όποια κυβέρνηση κι αν βγει από τις εκλογές που θα γίνουν δεν θα αλλάξει τη θέση των συνταξιούχων αφού το πρόγραμμα και της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ κινείται στον ίδιο ασφυκτικό δημοσιονομικό χώρο.

«Άρση των αδικιών» και πραγματική ανακούφιση των συνταξιούχων μπορεί να γίνει μόνο με αυξήσεις σε όλες τις συντάξεις, κύριες κι επικουρικές, με ενσωμάτωση της προσωπικής διαφοράς και κατάργηση των αντιστασιατικών νόμων.

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αγκαβανάκη Αιμιλία

Συντακτική Επιτροπή: Αγκαβανάκη Αιμιλία, Δερέμπεν
Διαλεχτή, Νικολάου Δημήτρης, Σταμέλλος Ηλίας, Σώκος
Γιάννης, Τσίρκας Πολύβιος

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η τραγωδία των Τεμπών, με τους δεκάδες νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες ανέδειξε με τον πιο εύγλωπτο τρόπο τη "γύμνια" του Ελληνικού Κράτους. Ανέδειξε ότι όλα σχεδόν στην Ελληνική Πολιτεία διαχρονικά λειτουργούν με προχειρότητα και όλα υποκύπτουν στο "βωμό του κέρδους", στο βωμό των ιδιωτικών συμφερόντων.

Παρακολουθούμε εδώ και πολλά χρόνια το συναγωνισμό των κομμάτων εξουσίας στο "ξεπούλημα" της Δημόσιας περιουσίας, την αφαίρεση και το ξήλωμα δικαιωμάτων και κατακτήσεων, που κερδήθηκαν με αγώνες και θυσίες.

Οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι, τα φτωχά Λαϊκά στρώματα, πληρώνουν τα βάρη της όποιας "κρίσης", των μνημονίων, της ακρίβειας, του πληθωρισμού, των ανατιμήσεων, ενώ αντίθετα βλέπουμε στο ίδιο διάστημα να αυξάνονται ιλιγγιωδώς τα υπερκέρδη των Επιχειρηματικών ομίλων, των Καρτέλ, των Αλυσίδων Σούπερ-Μάρκετ, των παρόχων Ενέργειας, των προμηθευτών καυσίμων κλπ.

Όλα αυτά πρέπει να μας προβληματίσουν και μάλιστα εν όψει των επικείμενων εκλογών που θα έχουμε μέσα στο επόμενο τρίμηνο.

Είναι ώρα ευθύνης για όλους μας, να κάνουμε τη σωστή επιλογή για τον εαυτό μας, για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Είναι ώρα να αφήσουμε πίσω μας τις πατροπαράδοτες αγκυλώσεις, των παλαιοκομματικών εξαρτήσεων, της αδιαφορίας και του ωχαδερφισμού και να σκεφτούμε το αύριο. Η όποια επιλογή μας θα πρέπει να αφορά το μέλλον, τιμωρώντας, αυτούς που μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση.

Θα πρέπει να γυρίσουμε την πλάτη, στις δυνάμεις εκείνες που μας κυβέρνησαν, που πήραν τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα σε βάρος μας και να επιλέξουμε εκείνες τις δυνάμεις που μας στηρίζουν στα δίκαια αιτήματά μας, που είναι μαζί και πλάι μας στους αγώνες και τις διεκδικήσεις μας. Δεν θα πρέπει εμείς όλοι, όσοι πληρώνουμε το μάρμαρο, να βγάλουμε τα μάτια μας με τα δικά μας χέρια, με την ψήφο μας, με την επιλογή μας, επιλέγοντας τους δυνάστες μας και την επαύριον να γκρινιάζουμε για την επιβολή σκληρότερων μέτρων, που είναι σίγουρο ότι έρχονται.

Έχουμε ΕΥΘΥΝΗ, να προβληματιστούμε, να σκεφτούμε σωστά, να κάνουμε τη σωστή για την τάξη μας ΕΠΙΛΟΓΗ, που θα μας βοηθήσει την επόμενη μέρα να αλλάξουμε τους συσχετισμούς δυνάμεων, να δυναμώσουμε το εργατικό και λαϊκό κίνημα για να σταθούμε εμπόδιο στις επιδιώξεις της Ε.Ε και των αστικών κομμάτων, που επιβουλεύονται τα συμφέροντά μας.

Είναι καιρός να αφυπνιστούμε, να συσπειρωθούμε και να αντισταθούμε και με την ψήφο-επιλογή μας, για να μπορέσουμε να ανοίξουμε νέους δρόμους και ορίζοντες για μια άλλη κοινωνία, που θα έχει στο κέντρο βάρους τις σύγχρονες ανάγκες της Λαϊκής Οικογένειας.

Καλό Πάσχα σε όλους, με υγεία και δύναμη για νέους και νικηφόρους Αγώνες.

Πολύβιος Τσίρκας
Πρόεδρος ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ

Τα pass της κοροϊδίας

Ένα ακόμη pass, «μια επιταγή ακρίβειας» ή αλλιώς ένα ακόμη επίδομα κοροϊδίας ήρθε στη ζωή μας.

Τα ψίκουλα του pass (από τα κέρδη των διυλιστηρίων λένε) για τις αγορές σε Σούπερ Μάρκετ για ένα εξάμηνο προορίζονται για μερικά μόνο από τα εκατομμύρια νοικοκυριά που υποφέρουν από την ακρίβεια.

Ένα μηνιαίο ποσό που μεταφράζεται από 22 € έως 42 € (σε περιπτώσεις οικογενειών με 2 παιδιά) δηλαδή από 70 λεπτά του ευρώ έως 1,4 € την ημέρα! Καθαρή κοροϊδία.

Ένα προεκλογικό μέτρο, «σταγόνα στον ωκεανό» της ακρίβειας, της φτώχειας, των πολλών και συνεχών ανατιμήσεων που προέρχεται και πάλι από τη λαϊκή τσέπη, αφού η αφαίμαξη του λαού είναι αυτή που χρηματοδοτεί και τα υπέρογκα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Ένα μέτρο που δεν θίγει τους μηχανισμούς και τις αιτίες της ακρίβειας.

Όλα αυτά τα λεγόμενα μέτρα κατά της ακρίβειας (pass, voucher, καλάθια κλπ.) είναι ένα απειροελάχιστο μέρος από τα χρήματα που ο λαός πληρώνει μέσω των φόρων.

Να θυμίσουμε ότι φέτος θα πληρώσουμε 2 δις ευρώ επιπλέον φόρους, ενώ η φορολογία των εφοπλιστικών ομίλων είναι... εθελοντική με βάση το συμφωνητικό που συνυπέγραψε η κυβέρνηση με 500 εφοπλιστικές επιχειρήσεις!

Ας τα σκεφτούμε σοβαρά όλα αυτά πηγαίνοντας προς τις εκλογές. Ας σκεφτούμε όλους αυτούς, τους πρώην και τους σημερινούς δι-

αχειριστές της εξουσίας, αλλά και αυτούς που έβαζαν και βάζουν πλάτη για να εφαρμόζεται αυτή η πολιτική που μας υποχρεώνει να ζούμε με pass και voucher και όχι με αξιοπρέπεια.

Ας σκεφτούμε ότι πρέπει να δώσουμε δύναμη σ' αυτούς που πιστεύουν και παλεύουν για να ανοίξει ο άλλος δρόμος ανάπτυξης της οικονομίας στη χώρα μας που στο επίκεντρο θα έχει τις σύγχρονες ανάγκες των πολλών και όχι τα κέρδη των λίγων.

Την επόμενη μέρα των εκλογών να είναι δυνατοί αυτοί που απαίτησαν και απαιτούν ουσιαστική προστασία του λαϊκού εισοδήματος, κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς κατανάλωσης, επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού και σύνταξης, φορολογία της μεγάλης ακίνητης περιουσίας και των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Σεισμός στην Τουρκία και Συρία αιτίες της καταστροφής

Χιλιάδες νεκρούς θρηνούν οι λαοί της Τουρκίας και της Συρίας, μετά το συντριπτικό πλήγμα που επέφεραν οι δύο καταστροφικοί σεισμοί με επίκεντρο στη νοτιοανατολική Τουρκία, κοντά στα σύνορα με τη Συρία τα ξημερώματα της Δευτέρας 6 Φλεβάρη. Ακόμα περισσότεροι είναι οι αγνοούμενοι και οι εγκλωβισμένοι κάτω από τα συντρίμια ισοπεδωμένων πόλεων και συνοικιών.

Χιλιάδες κατεστραμμένα κτίρια, κομβικά δημόσια κτίρια και υποδομές κατέρρευσαν, όπως νοσοκομεία, αστυνομικά τμήματα και αεροδρόμια που καθιστούν ακόμα πιο δύσκολη την αναγκία παροχή βοήθειας στους σεισμόπληκτους, ενώ ειδικά στη Συρία την τραγωδία μεγαλώνει το απαράδεκτο ευρωατλαντικό εμπόργκο.

Μετά την καταστροφή η συζήτηση, για άλλη μια φορά, εστιάζεται στο επίκεντρο, στο εστιακό βάθος, στην ενεργοποίηση των ρηγμάτων και κατά πόσο θα επηρεάσουν τη μία ή την άλλη περιοχή. Σοβαρά θέματα μεν, αλλά για το κύριο ούτε κουβέντα!

Και το κύριο είναι ότι **δεν υπάρχει κανένα ολοκληρωμένο σχέδιο αντισεισμικής θωράκισης** από το αστικό κράτος, με κριτήριο την προστασία του λαού. Δεν είναι η «μανία» της φύσης η βασική αιτία για τους χιλιάδες νεκρούς. Το κράτος αυτό επέτρεψε, για τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιρειών, να χτιστούν ολόκληρες πολιτείες με τέτοιο τρόπο που κατέρρευσαν σαν τραπουλόχαρτα.

Οι επιστήμες και η τεχνολογία έχουν δώσει τα εργαλεία για να εντοπίζονται με ακρίβεια τα σεισμικά ρήγματα, ποιες περιοχές κινδυνεύουν περισσότερο, πώς πρέπει να χτίζονται τα σπίτια, τα σχολεία, τα νοσοκομεία, για να μην κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές.

Ένοχος για αυτήν την τραγική κατάληξη είναι η πολιτική που αντιμετωπίζει την αντισεισμική προστασία με όρους «κόστους - οφέλους» για το κεφάλαιο και το κράτος του. Που καθορίζει το επίπεδο προστασίας με βάση τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, τα «δημοσιονομικά περιθώρια», και όχι με γνώμονα τις ανάγκες και την ασφάλεια των ανθρώπων.

Είναι τραγικό να βλέπεις τις κυβερνήσεις Ελλάδας και Τουρκίας, σε μια πλειοδοσία δισεκατομμυρίων για ΝΑΤΟικούς εξοπλισμούς, να σκορπάνε τα λεφτά του λαού για F-16 και φρεγάτες, για την ενίσχυση της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ και της επιχειρησιακής ικανότητας των ΗΠΑ.

Να λένε με θράσος ότι το κάνουν για να προστατεύσουν τους λαούς τους, την ίδια στιγμή που τους αφήνουν εκτεθειμένους και απροστάτευτους, άλλοτε στον σεισμό, άλλοτε στον χιονιά και στις πλημμύρες. Με τη δικαιολογία μάλιστα ότι «δεν φτάνουν τα λεφτά» για έργα και σχέδιο κρατικής προστασίας και ότι αυτά υπερβαίνουν τις «αντοχές της οικονομίας».

Στη χώρα μας, που είναι 1η σε σεισμικότητα στην Ευρώπη και 6η στον κόσμο, και παρά το γεγονός ότι ακόμα και τώρα, με αφορμή την Τουρκία, γίνεται συζήτηση για το ενδεχόμενο σεισμού και στην

Ελλάδα, η κατάσταση είναι η εξής:

- Το 60% των κτιρίων είναι κατασκευασμένα χωρίς καθόλου αντισεισμικούς κανονισμούς ή με τον αντισεισμικό κανονισμό του 1959, που έχει τροποποιηθεί - αναθεωρηθεί τέσσερις φορές από τότε, ενώ οι κυβερνήσεις διαχρονικά αρνούνται στην πράξη να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα προσεισμικού ελέγχου και ενίσχυσης των κατασκευών αυτών, όπου απαιτείται.

- Με αφορμή το μεγάλο σεισμό το 1999 με τους 143 νεκρούς, θεσπίστηκε το 2001 πρωτοβάθμιος προσεισμικός έλεγχος στα πάνω από 85.000 δημόσια και κοινωφελούς χρήσης κτίρια. Μέχρι σήμερα, 24 χρόνια μετά, έχει υλοποιηθεί μόνο στο 25% περίπου, κυρίως σε σχολεία, χωρίς τα αποτελέσματα να έχουν δημοσιοποιηθεί.

- Κρίσιμες κρατικές υπηρεσίες για την πρόληψη και τη διαχείριση των σεισμών παραμένουν υποστελεχωμένες, χωρίς τα αναγκαία μέσα και τις υποδομές, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, με αποτέλεσμα να χωλαίνει ακόμα και ο στοιχειώδης «επί χάρτου» σχεδιασμός για τέτοιες περιπτώσεις.

- Εγκληματικές είναι οι ελλείψεις σε μηχανικούς, εργατοτεχνικό προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή στους δήμους και τις Περιφέρειες για τις άμεσες επισκευές σχολείων και παιδικών σταθμών.

Με δεδομένα όλα αυτά και έχοντας πικρή εμπειρία από καταστροφές στη χώρα μας είναι τουλάχιστον επικίνδυνος και προκλητικός ο εφησυχασμός που καλλιεργεί στο λαό ο κρατικός - κυβερνητικός μηχανισμός, με τη συνδρομή επιστημόνων - στελεχών κρατικών οργανισμών, λέγοντας λίγο πολύ ότι η αντισεισμική προστασία στη χώρα μας βρίσκεται σε άλλο επίπεδο και ότι δεν κινδυνεύουμε από τόσο μεγάλες καταστροφές σε περίπτωση σεισμού τέτοιου μεγέθους.

Δεν επιτρέπεται καμιά υποτίμηση και δεν συγχωρείται κανένας εφησυχασμός από επιστήμονες που θα έπρεπε με τις γνώσεις τους να υπηρετούν την αναβάθμιση της προστασίας της ανθρώπινης ζωής και όχι να ξεπλένουν την πολιτική που τη θάβει κάτω από τα συντρίμια, όπως είδαμε να γίνεται και στην πανδημία.

Είναι μονόδρομος λοιπόν για το λαό να οργανώσει την πάλη του για να κερδίσει τη ζωή που του αξίζει, με τους «σεισμούς που μέλλονται να έρθουν» ενάντια στο απάνθρωπο σύστημα, που κάνει συντρίμια ακόμα και τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες του.

ΤΕΜΠΗ: ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Οι μέρες περνούν, όμως τίποτα δεν μπορεί να σβήσει τις πραγματικές ευθύνες της δολοφονίας στα Τέμπη!

Οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του λαού και της νεολαίας, των εργατικών συνδικάτων, των Φοιτητικών Συλλόγων, των μαθητικών Συντονιστικών, των μαζικών φορέων του λαϊκού κινήματος, οι συγκλονιστικές απεργίες «σμπάράλιασαν» από την πρώτη στιγμή την προσπάθεια να αποδοθεί αυτό το **προδιαγεγραμμένο έγκλημα** σε «ανθρώπινο λάθος» ή γενικά σε κάποιες «παθολογίες του κράτους», για τις οποίες δήθεν «φταίνε όλοι» και προπάντων οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Σαφώς οι άνθρωποι κάνουν λάθη, όμως οι χιλιάδες κόσμου που διαδηλώνουν οργισμένοι όλες αυτές τις μέρες δεν μπορούν να δεχτούν ότι **το ίδιο κράτος που έχει φτιάξει υποδομές για τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και το ηλεκτρονικό "φακέλωμα", δεν διαθέτει ηλεκτρονική επιτήρηση των τρένων**, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ποια είναι τα αποτελέσματα όταν η αξιοποίηση των τεχνολογικών και επιστημονικών επιτευγμάτων υποτάσσεται στα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Το έγκλημα στο σιδηρόδρομο υπήρξε η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Ήρθε να προστεθεί σε μια σειρά από επαναλαμβανόμενα γεγονότα (διαχείριση πανδημίας, εργατικά ατυχήματα, πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμοί), όπου αποδείχτηκε περίτρανα και με όλες τις κυβερνήσεις ότι το σημερινό κράτος αντιμετωπίζει τις ανάγκες και την προστασία του λαού ως «κόστος» που πρέπει να παραμερίζεται γιατί βλάπτει την κερδοφορία του κεφαλαίου και τις λεγόμενες αντοχές της καπιταλιστικής οικονομίας.

Πώς φτάσαμε στο έγκλημα στα Τέμπη

Το 2009 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σπάει τον ΟΣΕ σε εταιρείες για να παραδοθούν τα πιο κερδοφόρα κομμάτια στον "επενδυτή" και να φορτώσει τα ζημιόγωνα στις πλάτες του λαού μας.

Το 2013 η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ «τρέχει» την ιδιωτικοποίηση (Ευρωπαϊκός Κανονισμός 1370/2007).

Το 2016 η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ διαχωρίζει τη διαχείριση και την υποδομή από το μεταφορικό έργο (οδηγία 2012/34 της ΕΕ). Ο ΟΣΕ δεν έχει πλέον πρόσβαση στο μεταφορικό έργο και παρέχει πρόσβαση σε εταιρείες χωρίς προϋποθέσεις και όρους ασφαλείας.

Το 2018 η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ξεκινά την παραχώρηση της TRAINOSE στην ιταλική FSI TRENITALIA έναντι **45εκ€**, ενώ με την υπογραφή της σύμβασης **την επιδοτεί μέχρι το 2022 με 250εκ€** για τις «άγονες γραμμές».

Μετά την ιδιωτικοποίηση της TRAINOSE μετακινούνται υπάλληλοι σε άλλες θέσεις του Δημοσίου στο πλαίσιο της «εξυγίανσης» οδηγώντας σε **1.700 κενές θέσεις**, με βάση τις ανάγκες. Επίσης θεσμοθετείται η «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας που προβλέπει **9 συνεχόμενες ημέρες δουλειά**.

14,3 δις €, το χρέος του ΟΣΕ, προστίθεται **το 2018** στο κρατικό δημόσιο χρέος και φορτώνεται στο λαό.

Το 2019 η κυβέρνηση της ΝΔ ολοκληρώνει την εξαγορά της TRAINOSE με **22εκ€**.

Το 2019 ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ ψηφίζουν το πακέτο οδηγιών της ΕΕ για πλήρη «απελευθέρωση» των σιδηροδρομικών μεταφορών.

Το 2022 η κυβέρνηση της ΝΔ επεκτείνει για άλλα 10 χρόνια τη σύμβαση με την TRAINOSE για **500 εκ€**.

Το 2022 από τα **50εκ€** που απαιτούνταν για προληπτική συντήρηση των υποδομών του ΟΣΕ, τελικά δόθηκαν από το Υπουργείο Μεταφορών **25 εκ€** που αρκούσαν μόνο για διορθωτική συντήρηση.

Τί γίνεται στην Ευρώπη;

Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση που συνέταξε η Eurostat τον περασμένο Ιανουάριο, στην ΕΕ το 2021, μόνο σε ένα χρόνο, καταγράφηκαν **1.389 σημαντικά σιδηροδρομικά ατυχήματα**, με συνολικά **636 νεκρούς και 513 σοβαρά τραυματισμένους**, εκ των οποίων τα **97 αφορούσαν συγκρούσεις τρένων**.

Αναφορικά με το διευρωπαϊκό σύστημα ERTMS που διευκολύνει το έργο των μηχανοδηγών, όσο και του διαχειριστή της κυκλοφορίας υποδομής με ηλεκτρονικά συστήματα σηματοδότησης και τηλεδιοίκησης, η έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Ιούνιο του 2021 σημειώνει πως μόνο το **13% περίπου των διαδρόμων του κεντρικού δικτύου σε επίπεδο ΕΕ λειτουργούσε με ERTMS**.

Επομένως τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής τα επωμίζονται και άλλες χώρες της ΕΕ. Δεν φταίει λοιπόν η «κακιά η (χ)ώρα», αλλά η εγκληματική πολιτική της ΕΕ. Φταίει το κέρδος, το κράτος, όσοι κυβέρνησαν και κυβερνούν τη χώρα.

Από την πλευρά των εργαζόμενων στο σιδηρόδρομο τα σοβαρά προβλήματα και οι ελλείψεις στο δίκτυο ήταν **«κοινό μυστικό»**.

Η Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης, με εξώδικο που είχε αποστείλει στις **31 Οκτωβρίου 2022**, σε όλους τους αρμόδιους φορείς ανέφερε μεταξύ άλλων τη μη λειτουργία συστημάτων, φωτισμάτων και τηλεδιοίκησης, ενώ η παράταξη που στηρίζει το ΠΑΜΕ στους σιδηροδρομικούς στις **7 Φεβρουαρίου 2023** με ανακοίνωσή της επισημαίνει όλες τις ελλείψεις και έκρουε τον κώδωνα του κινδύνου για το "δυστύχημα που έρχεται".

Στο μυαλό αρκετών εργαζόμενων από κάθε κλάδο, από κάθε χώρο δουλειάς δυναμώνει ο προβληματισμός, που γύρω τους βλέπουν αρκετές **«κοιλιάδες των Τεμπών»**. Τα δεκάδες εργατικά "ατυχήματα" που πληθαίνουν έχουν την ίδια αιτία με το έγκλημα στα Τέμπη. Το κέρδος των λίγων!

Ο **μόνος δρόμος** για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα των Τεμπών, αλλά και τα άλλα εγκλήματα, είναι ο **αγώνας** που βάζει απέναντι τον **πραγματικό ένοχο**, την εγκληματική πολιτική της «απελευθέρωσης» (στις μεταφορές, στην ενέργεια, στις τηλεπικοινωνίες, στο νερό κλπ), το αντιλαϊκό κράτος, όλες τις κυβερνήσεις και τα κόμματα που την υπηρετούν, σε βάρος της ασφάλειας, ακόμα και της ζωής του λαού.

Είναι η πάλη να φύγει το κέρδος από τη μέση ως κριτήριο οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας, με μια **άλλη εξουσία**, με κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις αρχές Φλεβάρη ψηφίστηκε στη Βουλή η τροπολογία που βάζει εμπόδια -δήθεν- στις παραφυάδες της εγκληματικής ναζιστικής Χρυσής Αυγής στη συμμετοχή της στις εκλογές. Τροπολογία που θα ήταν αχρείαστη αν είχαμε ολοκλήρωση της δίκης της Χρυσής Αυγής και είχαν εκδοθεί αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις σε βάρος των στελεχών της με όλες τις συνέπειες σε επίπεδο πολιτικών δικαιωμάτων. Με ευθύνη όμως της προηγούμενης και της σημερινής Κυβέρνησης προχωράει με ρυθμούς χελώνας.

Τροπολογία που επιδιώκει να ανοίξει μια γενική συζήτηση περί κομμάτων που εξυπηρετούν ή όχι την "εύρυθμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος" και να τεθούν πρόσθετα κριτήρια ελέγχου από τον Άρειο Πάγο - σε κάθε εκλογική αναμέτρηση - με απαράδεκτες γενικεύσεις που προωθούν την ανιστόρητη θεωρία των δυο "άκρων" και την ποινικοποίηση του ριζοσπαστισμού, η οποία είναι επίσημη πολιτική και κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτές οι επικίνδυνες γενικεύσεις αφορούν στην ενοχοποίηση ενός κόμματος αν σε ένα στέλεχος ή υποψήφιο του καταλογιστούν αδικήματα, αλλά και στον έλεγχο της εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας του.

Τι έλεγε η Κυβέρνηση της ΝΔ; "Δεν μας ενδιαφέρουν οι ιδεολογίες. Μας ενδιαφέρουν οι καταδίκες και τα αδικήματα".

Η θέση αυτή συγκαλύπτει ότι η δράση της Χρυσής Αυγής ήταν απόρροια του ναζιστικού χαρακτήρα της και ότι είναι εγκληματική οργάνωση γιατί είναι ναζιστική, με βάση το σκεπτικό του δικαστηρίου που καταδίκασε σε πρώτο βαθμό τους βουλευτές και τα στελέχη της Χρυσής Αυγής.

Με τη θέση αυτή εύκολα στεγάζεται η θεωρία των δύο "άκρων" που με την επίκληση δεκάδων αδικημάτων του ποινικού κώδικα φωτογραφίζουν ευθέως τη δράση και τους αγώνες του εργατικού-λαϊκού κινήματος.

Πολύ χρήμα και "μελάνι" ξοδεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση να στηρίξει την θεωρία των δύο "άκρων", την εξίσωση φασισμού-κομμουνισμού, στο ξαναγράψιμο της ιστορίας.

Η "δημοκρατική" Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει την αναβίωση των Ναζί σε μια σειρά χώρες-μέλη της και ταυτόχρονα ανέχεται να βγαίνουν στην παρανομία κομμουνιστικά κόμματα και να ποινικοποιείται η δράση τους.

Τι έλεγε από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ; "Εμάς μας ενδιαφέρει το ιδεολογικό περιεχόμενο ενός κόμματος και μάλιστα αυτό το ιδεολογικό περιεχόμενο πρέπει να προσδιορίζεται με σαφήνεια".

Επικαλείται για αυτό τον τρομονόμο (άρθρο 187Α) το περιεχόμενο του οποίου στρέφεται ευθέως σε βάρος του εργατικού-λαϊκού κινήματος και των μορφών πάλης που αυτό αξιοποιεί. Αν δε ένα κόμμα κατηγορηθεί ως τρομοκρατική οργάνωση, ακόμα και από έναν πολίτη, τότε με βάση τον τρομονόμο γίνεται άρση του απορρήτου των επικοινωνιών.

Να λοιπόν πως δυο διαφορετικές αφετηρίες θέσεων οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα. Να γιατί η τροπολογία ψηφίστηκε από την ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ με το ΣΥΡΙΖΑ να ψηφίζει "ΠΑΡΩΝ" για λόγους τακτικής παρότι η ΝΔ υιοθέτησε την πρότασή του.

Το συμπέρασμα είναι ότι αυτές οι διατάξεις δεν θέλουν και δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν το φασισμό, το ναζισμό και τις παραφυάδες του.

Δεν θέλουν και δεν μπορούν αυτοί που δείχνουν ανοχή απέναντι στη Χρυσή Αυγή, που πάνε μαζί τους στα Καστελόριζα, που συμπράττουν με ακροδεξιά μορφώματα, που κατεβαίνουν σε κοινά ψηφοδέλτια με υποψήφιους βουλευτές της Χρυσής Αυγής, όπως στο Εργατικό Κέντρο Πύργου, που χειροκροτούν τους νεοναζί του Αζόφ στη Βουλή.

Αποτελεσματικό τείχος προστασίας, αντιμετώπισης και τσακίσματος του φασισμού μπορεί να υψώσει μόνο ο λαός και η νεολαία με την πάλη τους σε κάθε χώρο δουλειάς, μόρφωσης, κατοικίας. Βάζοντας στο στόχαστρο το σύστημα που γεννά και θρέφει το φασισμό, τα συμφέροντα και τους μηχανισμούς του κράτους που διαπλέκονται με το φασισμό.

50 χρόνια από την κατάληψη της Νομικής

1972, πέντε χρόνια από τη στρατιωτική δικτατορία του 1967 και ωριμάζει πλέον η ανάγκη της αναδιοργάνωσης του φοιτητικού κινήματος.

Κυρίαρχο αίτημα: ελεύθερες εκλογές στους φοιτητικούς συλλόγους και κατάργηση των διορισμένων διοικήσεων.

Στις σχολές άρχισαν να συγκροτούνται φοιτητικές επιτροπές για την οργάνωση του αγώνα. Η πρώτη τέτοια επιτροπή εκλέχτηκε στη Νομική το Γενάρη του 1972. Επίσης συγκροτούνται τοπικοί επαρχιακοί φοιτητικοί σύλλογοι με βάση τον τόπο καταγωγής των φοιτητών που έπαιξαν σπουδαίο ρόλο, με κορυφαία την Ένωση Κρητών Φοιτητών. Τον Ιούλη ιδρύεται με πρωτοβουλία της ΚΝΕ η αντιΕΦΕΕ.

Με τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά κλιμακώνεται ο αγώνας για ελεύθερες φοιτητικές εκλογές. Το Γενάρη του 1973 όλες οι Σχολές των Πανεπιστημίων είναι σε αναβρασμό. Στις 20 Γενάρη Χημικοί Μηχανικοί και Αρχιτέκτονες κάνουν αποχή ενάντια στην προσπάθεια της χούντας να ιδρύσει ιδιωτικά πανεπιστήμια. Η Σύγκλητος κλείνει το Πολυτεχνείο, προκαλώντας την πρώτη μεγάλη φοιτητική διαδήλωση.

Παράλληλα δίνεται στη δημοσιότητα ο καταστατικός χάρτης για την Ανώτατη Παιδεία με τον οποίο, εκτός των άλλων, επιχειρείται η κατάργηση του φοιτητικού συνδικαλισμού.

Ο καταστατικός χάρτης ψηφίζεται το Φλεβάρη και μαζί με αυτόν το νομοθετικό διάταγμα 1347/73 που επιτρέπει την άρση της αναβολής στράτευσης για τους φοιτητές που απέχουν από τα μαθήματα ή προτρέπουν συναδέλφους τους σε αποχή.

Αποφασίζεται αποχή σε πολλές σχολές του ΕΜΠ και η χούντα απαντά με συλλήψεις. Στις 14 Φλεβάρη η αστυνομία παραβιάζει το άσυλο, μπαίνει στο Πολυτεχνείο και διαλύει με ιδιαίτερη βιαιότητα φοιτητική συγκέντρωση. Την επόμενη μέρα η χούντα ανακοινώνει την επιστράτευση των πρώτων 37 φοιτητών.

Οι φοιτητές δυναμώνουν τις κινητοποιήσεις τους. Σχεδόν 3.000 συγκεντρώθηκαν στη Νομική φωνάζοντας αντιδικτατορικά συνθήματα από την ταράτσα.

Οι επιστρεφείς φοιτητών συνεχίζονται και φτάνουν σε πολλές

δεκάδες. Οι συγκρούσεις με την αστυνομία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη αυξάνονται. Στις 21 Φλεβάρη πραγματοποιούνται στο κτίριο της Νομικής φοιτητικές συνελεύσεις με κύριο αίτημα την κατάργηση του μέτρου της στράτευσης.

Ξεκινάει η κατάληψη του κτιρίου που κράτησε 2 ημέρες, 21 και 22 Φλεβάρη.

Μέχρι το μεσημέρι της πρώτης ημέρας έχουν συγκεντρωθεί 4.000 φοιτητές που φωνάζουν συνθήματα, τραγουδούν το «Πότε θα κάνει ξαστεριά» και πετούν αυτοσχέδια τρικ και χειρόγραφες προκηρύξεις.

Από τις 7 το απόγευμα συγκεντρώνονται γύρω από τη Νομική εκατοντάδες άτομα για συμπαράσταση. Η αστυνομία διαλύει τους συγκεντρωμένους βίαια αλλά ο κόσμος ξανά συγκεντρώνεται στην οδό Ακαδημίας.

Πολλοί φοιτητές τραυματίζονται.

Στις 23 και 24 Φλεβάρη συνεχίστηκαν οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις με την αστυνομία, ενώ η χούντα απαγόρευσε στον τύπο να καλύπτει τις κινητοποιήσεις.

Η κατάληψη της Νομικής δεν ήταν μόνο η πιο μαζική αντιδικτατορική εκδήλωση μέχρι τότε, αλλά ήταν και η ανοικτή συμπαράσταση του λαού της Αθήνας στον αγώνα των φοιτητών. **Η αντίστροφη μέτρηση για την εξέγερση του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη του 1973 είχε αρχίσει.**

ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ

Για την καταβολή των αναδρομικών από τα ειδικά επιδόματα στους συνταξιούχους

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ κόντρα στη λογική της ατομικής λύσης και των μεγαλοδικηγορικών γραφείων που καλούσαν άλλοι σύλλογοι, με την επίμονη, αγωνιστική δράση του **διεκδίκησε να αποδοθούν τα αναδρομικά από τα ειδικά επιδόματα σε όλους τους συνταξιούχους που συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι και τον 2ο του 2021.**

Σύμφωνα με προφορική ενημέρωση από τη ΔΕΗ, το Δ.Σ στις 23/3/2023 αποφάσισε να καταβάλει τα αναδρομικά από τα ειδικά επιδόματα. Η απόφαση αυτή δικαιώνει για άλλη μια φορά τη θέση μας. Αναμένονται αντίστοιχες αποφάσεις και από τις Διοικήσεις του ΔΕΔΔΗΕ και ΑΔΜΗΕ.

Και σε αυτήν την περίπτωση αποδείχτηκε ότι **ο συλλογικός αγώνας είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε θετικά αποτελέσματα χωρίς όρους και προϋποθέσεις για όλους τους συνταξιούχους.**

Καλούμε τους συνταξιούχους της ΔΕΗ να συσπειρωθούν στο ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ και να συμμετέχουν στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις της ΣΕΑ και του εργατικού κινήματος. Πρώτο ραντεβού **στην Αθήνα, στις 4 Απρίλη και ώρα 10 π.μ. Παναττική συγκέντρωση μπροστά στο Υπουργείο Εργασίας, (Σταδίου 29).** Θα ακολουθήσει πορεία στο Μέγαρο Μαξίμου στον Πρωθυπουργό.

Αθήνα 27/03/2023
Το Γραφείο Τύπου

Για το πολύνεκρο σιδηροδρομικό δυστύχημα στα Τέμπη

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ εκφράζει τη θλίψη του για το τραγικό πολύνεκρο σιδηροδρομικό δυστύχημα στα Τέμπη και τα συλλυπητήριά του στις οικογένειες των θυμάτων.

Το τραγικό δυστύχημα δεν είναι αποτέλεσμα της «κακιάς στιγμής», αλλά προδιαγεγραμμένο έγκλημα της διαχρονικής πολιτικής της λεγόμενης απελευθέρωσης και ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων, πολιτική της ΕΕ που στηρίζεται στη λογική «κόστους-οφέλους» και που υπηρέτησαν όλες μέχρι σήμερα οι κυβερνήσεις της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ.

Οι ταξικές δυνάμεις στο χώρο των Σιδηροδρομικών (ΔΕΣΚ-Σ) είχαν προειδοποιήσει για τις τραγικές σημερινές εξελίξεις [Ανακοιν. 7/2/2023].

Τις συνέπειες τις πληρώνει ο λαός, αυτή τη φορά μετράει νεκρούς. Δεν θα μείνουμε θεατές σε αυτό το έγκλημα.

Απαιτούμε να υπάρξει πλήρης διερεύνηση των αιτιών της τραγωδίας.

Καλούμε τα μέλη μας να συμμετέχουν μαζικά στην κινητοποίηση που οργανώνει το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, σήμερα Πέμπτη 2 Μαρτίου στις 6μμ έξω από τα γραφεία της Hellenic Train (Λ. Συγγρού 41 και Πετμεζά).

Αθήνα 2/3/2023

Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας

Το ΔΣ του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ δείχνει έμπρακτα την αλληλεγγύη του συγκεντρώνοντας βοήθεια για τους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας καθημερινά στα Γραφεία του Συλλόγου από τις 10 το πρωί μέχρι τη 1 το μεσημέρι και μέχρι την Πέμπτη 23-2-2023.

Τα είδη που συγκεντρώνουμε είναι:

Κουβέρτες

Γάλα σε σκόνη
Πάνες ενηλίκων/μωρών, Σερβιέτες
Ορούς, Γάζες, Επιθέματα
Είδη ατομικής υγιεινής

Αθήνα, 15/2/2023

Δράση των Περιφερειακών Γραφείων του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ

Κάλεσμα του Παραρτήματος ΕΟΡΔΑΙΑΣ-ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ-ΦΛΩΡΙΝΑΣ-ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Συνταξιούχοι, συνταξιούχες

Δίνουμε συνέχεια στον αγώνα. Η οργή και η αγανάκτηση για το προδιαγεγραμμένο έγκλημα που διαπράχθηκε στα Τέμπη και που εκφράστηκε στις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις στις 8 Μάρτη, πρέπει να μην σβήσουν μέχρι να αποκαλυφθούν τα πραγματικά αίτια και να αποδοθούν οι ευθύνες στους πραγματικούς υπευθύνους.

Εμείς οι συνταξιούχοι έχουμε κάθε λόγο να απαιτήσουμε για τα παιδιά μας, για τα εγγόνια μας να πηγαίνουν στις σχολές και τις δουλειές τους με ασφάλεια.

Όλοι μας νοιώσαμε τη θλίψη, την οργή και την αγανάκτηση και όλοι μας καταλαβαίνουμε ότι μπορούσαμε να βρισκόμασταν στη θέση του κάθε γονιού που έχασε το παιδί του.

Είναι ξεκάθαρο ότι όταν οι ανάγκες του λαού αντιμετωπίζονται με βάση το κέρδος των επιχειρηματικών ομίλων και όσο τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας λογαριάζονται ως κόστος τότε είναι σίγουρο ότι θα μετράμε τραγωδίες.

Αυτό συνέβαινε και συμβαίνει και στους χώρους της ΔΕΗ Α.Ε., στους σταθμούς και τα ορυχεία που διαχρονικά μετρήσαμε δεκάδες νεκρούς λιγνιτωρύχους και εκατοντάδες τραυματίες εργάτες.

Δεν πιστεύουμε στους σωτήρες και μάλιστα στις πολιτικές ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ που πολυτεμάχισαν τον ΟΣΕ, όπως τριχοτόμησαν και τη ΔΕΗ και μάλιστα με τις ευλογίες των συνδικαλιστικών πλειοψηφιών όπως η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ.

ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΛΑΟ

Να διαδηλώσουμε μαζί με τα παιδιά μας, μαζί με τα εγγόνια μας για να μην υπάρξουν άλλα θύματα. Να μην συγκαλυφθεί το έγκλημα των Τεμπών. Να παρθούν όλα τα μέτρα που επιτρέπουν στην σημερινή εποχή η τεχνολογία και η επιστήμη για φθηνές και ασφαλείς μετακινήσεις και μεταφορές. Για ουσιαστικά μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς.

**ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΕΜΠΤΗ 16 ΜΑΡΤΗ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ 11πμ**

Κοπή πίτας του Παραρτήματος ΕΟΡΔΑΙΑΣ-ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ-ΦΛΩΡΙΝΑΣ-ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στη 17-02-2023 στο ξενοδοχείο Παντελίδη με την παρουσία του Γραμματέα του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου Πάλλμου Παναγιώτη.

Αφού πρώτα έγινε ενημέρωση από τον Γραμματέα του Συλλόγου για τα Συνταξιοδοτικά και τα γενικότερα ζητήματα ακολούθησε συζήτηση με τα μέλη του Συλλόγου και αμέσως μετά έγινε η κοπή πίτας για το έτος 2023 με δώρο μια καφετιέρα και μια μηχανή κουρέματος.

Κοπή πίτας της Περιφερειακής Επιτροπής Κεντρικής-Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης

Στις 12 Φεβρουαρίου, στη Θεσσαλονίκη, σ' ένα πολύ όμορφο περιβάλλον, σε κλίμα ψυχικής ευφορίας και μεγάλου κεφιού, κόψαμε την βασιλόπιτα για το 2023.

Η επιτυχία της εκδήλωσης οφείλεται στην άσογη διοργάνωση από μέρους του ΔΣ του Π.Α.Σ.Α.Σ.-ΔΕΗ Θεσσαλονίκης και στον επαγγελματισμό των εργαζόμενων στην αίθουσα "ΕΝΑΣΤΡΟΣ". Τους ευχαριστούμε από καρδιάς. Καλή χρονιά, με καλή υγεία, δύναμη κι επιτυχίες στους αγώνες μας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ο Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ σταθερά προσανατολισμένος στην ανάδειξη και αξιοποίηση του πολιτισμού μας συνέχισε τις δραστηριότητές του σ' αυτόν τον τομέα.

Έτσι πραγματοποιήσαμε:

- Επίσκεψη με ξενάγηση στην Εθνική Πινακοθήκη.
- Επίσκεψη στην Έκθεση του Εικαστικού Επιμελητηρίου στην Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων στο Μεταξουργείο με θέμα: «Μήνας Εφαρμογών των Εικαστικών Τεχνών».
- Ξενάγηση στο Αρχαιολογικό Μουσείο.

Συνεχίζουμε τα μαθήματα Ζωγραφικής και Κεραμικής στα Γραφεία του Συλλόγου, χωρίς να απουσιάζουμε από τις συγκεντρώσεις του συνταξιοδικού κινήματος και των συνδικάτων-φορέων το τελευταίο διάστημα με αφορμή το έγκλημα στα Τέμπη.

Τέλος, μετά από κάλεσμα του ΔΣ του Συλλόγου μας, οι συνάδελφοι έδειξαν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους συγκεντρώνοντας σημαντική βοήθεια για τους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας που επλήγησαν από το μεγάλο σεισμό.

Στιγμές της λαϊκής μας παράδοσης Απόκριες

Οι περισσότερες αποκριάτικες εκδηλώσεις στη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια συνδέονται με αρχαίες παγανιστικές εκδηλώσεις και ιεροτελεστίες.

Η Θράκη έχει τα πρωτεία τόσο στη σπουδαιότητα όσο και στην αρχαιότητα αυτών των εθίμων.

Η μεταμφίεση έχει τις ρίζες της στα Κρόνια, μια αρχαία ελληνική γιορτή προς τιμήν του Κρόνου και στις αρχαιότερες «Διονυσιακές γιορτές» που οι άνθρωποι μεταμφιέζονταν, χόρευαν, τραγουδούσαν πίνοντας κρασί προς τιμήν του Διονύσου.

Στην Ολυμπία, η γιορτή γινόταν από τους αποκαλούμενους «Βασιλείς» ιερείς μέσα στο Κρόνιον Ιερόν και έπειτα πραγματοποιούνταν θυσία στον Κρόνιο Λόφο.

Στην Αθήνα ο γιορτασμός γινόταν προς τιμήν του Κρόνου και της Ρέας και διαρκούσε μια μέρα. Αυτή η ημέρα ήταν αργία, δηλαδή οι δημόσιες εργασίες (ή οι δημόσιες υπηρεσίες όπως θα λέγαμε σήμερα) δεν γίνονταν και η Εκκλησία του Δήμου δεν συνεδρίαζε. Στο Κρόνιο ιερό, στον Ιλισό, κοντά στο ναό του Ολυμπίου Διός τελούνταν οι ευχαριστήριες θυσίες για το τέλος της συγκομιδής. Ο βωμός είχε χτιστεί από τον Κέκροπα ο οποίος και όριζε ότι κάθε νοικοκυριό θα έπρεπε να προσφέρει θυσία στον Κρόνο στο τέλος της συγκομιδής των δημητριακών και των καρπών των δένδρων. Όριζε δε ότι αυτήν την ημέρα οι δούλοι θα πρέπει να κάθονται στο

Ποιήματα Ο ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ

Χρόνια τώρα συνταξιούχος
άκουγα από παπαγάλους
να αποδέχομαι ότι ακούω
από δικηγόρους λάλους.

«Για όλα τα προβλήματά σου
μην πας στα συλλαλητήρια
Αυθωρεί και παραχρήμα
θα λυθούν στα δικαστήρια».

Ευκολόπιστος ως ήμουν
εδεχόμουν κάθε ψέμα
μα στο πλήρωμα του χρόνου
εβυθίστηκα σε τέλμα.

Ο πληθωρισμός καλπάζει
διεθνής συνωμοσία
και η τσέπη μας αδειάζει
φταίει λένε η Ρωσία !!!

Η πολιτική που ασκείται
απ' τους νυν και από τους τέως
βλέπω το μηνιάτικο μου
και με πιάνει τεταρταίος.

Κόψε δώθε, κόψε κείθε
μου 'φαγαν τα σωθικά μου
και η σύνταξη δε φτάνει
ούτε για τα φάρμακά μου.

Καπιταλισμός σου λέει
πρέπει να προσαρμοστείς
και αυτοί θ' αποφασίζουν
αν συμφέρει για να ζεις.

Φίλοι μου αγαπημένοι
πριν να βγω για επαιτεία
πείστηκα να αποβάλλω
χρόνων τη μοιρολατρία,

που ήμουν ακαθλωμένος
στο ζεστό τον καναπέ μου
τώρα που κι αυτός παγώνει
έχει άλλο δρόμο;;; Πες μου !

Οργανώσου και προχώρα
κάτι μέσα μου φωνάζει
άλλος δρόμος δεν υπάρχει
και το τέλος πλησιάζει...

Χρόνια καταπιεσμένοι
έχουμε περάσει τόσα...
διαρκή θέλει αγώνα
δε γνωρίζουν άλλη γλώσσα !

D.ARMODOROS

ίδιο τραπέζι με τα αφεντικά, ως αποζημίωση για τον κόπο που έκαναν στη συγκομιδή της σοδειάς.

Στη νεότερη ιστορία καρναβάλι γινόταν παντού στην Ελλάδα με μασκαράτες ομαδικές, χορούς, γλέντια, σάτιρα και διάφορα ιδιαίτερα έθιμα σε κάθε περιοχή. Ήταν ευκαιρία για ξεφάντωμα και πειράγματα.

Τα περισσότερα από τα έθιμα της αποκριάς έχουν κωμικό χαρακτήρα. Όλα τα κάνουμε για να γελάσουμε. Άλλωστε τα πιο σοβαρά πράγματα λέγονται μεταξύ σοβαρού και αστείου.

Το φημισμένο πατρινό καρναβάλι: Οι σύγχρονες ρίζες του βρίσκονται στις αρχές του 19ου αιώνα. Έχει επιρροές από τη Δυτική Ευρώπη και κυρίως από την Ιταλία και τα γειτονικά Επτάνησα.

Οι περισσότερες απόψεις συγκλίνουν στο ότι αφετηρία του πατρινού καρναβαλιού υπήρξε ο πρώτος αποκριάτικος χορός μετά την απελευθέρωση που δόθηκε το 1829 στο σπίτι του εμπόρου Μωρέττη.

Ρόλο στη δημιουργία του καρναβαλιού φέρεται να είχαν και οι γαλλικές δυνάμεις του στρατηγού Μαιζώνος, οι οποίες στάθμευαν στην πόλη μετά την απελευθέρωση από τους τούρκους το 1828. Θεωρείται ότι μετέφεραν τα αποκριάτικα έθιμα της πατρίδας τους και τον τρόπο διασκέδασής τους. Καθοριστική συνεισφορά της εξέλιξης του θεσμού θεωρείται πως είχαν οι Επτανήσιοι που ήρθαν στην Πάτρα μετά την ένωση των Ιονίων νήσων με την Ελλάδα το 1864. Το κέφι, η ευρηματική τους διάθεση και η ζωντάνια τους έδωσαν άλλο χρώμα στις αποκριάτικες διασκεδάσεις στην Πάτρα.

Άλλα κέντρα ξεφαντώματος στη χώρα μας σήμερα με μεγάλη προσέλευση είναι η Ξάνθη, το Ρέθυμνο, το Μοσχάτο Αττικής, η Θήβα, η Νάουσα, η Σύρος, το Ναύπλιο με το φημισμένο «βενετσιάνικο καρναβάλι», η Κοζάνη, ο Σοχός Θεσσαλονίκης κ.α.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑ

Οι πολυδιαφημιζόμενες από την κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια ορισμένων ΜΜΕ «αυξήσεις» ήρθαν. Ήταν όμως αυξήσεις; Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Από το 1992 (νόμος Σιούφα) άρχισε το ξήλωμα του ασφαλιστικού συστήματος με σκοπό, όπως έλεγαν, τη βιωσιμότητά του σε βάθος πεντηκονταετίας.

Από το 2010 με τους νόμους 3863/2010, 3865/2010, 4024/2011, 4051/2011, 4093/2012, 4387/2016 και 4670/2020 άρχισε να μειώνεται το εισόδημα των συνταξιούχων. Όλοι αυτοί οι νόμοι ψηφίστηκαν από τις κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, που παρέμειναν και εφαρμόζονται χωρίς να καταργηθεί κάποιος, παρά τις προεκλογικές υποσχέσεις ΣΥΡΙΖΑ ότι θα τους καταργήσει και της ΝΔ ότι θα καταργήσει το νόμο Κατρούγκαλου.

Είναι γνωστό ότι με το νόμο **4387/2016 του ΣΥΡΙΖΑ απαγορεύτηκαν οι αυξήσεις στις συντάξεις μέχρι την 31-12-2018**. Η μετέπειτα υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ με το **ν. 4472/2017 παράτεινε** την απαγόρευση **μέχρι 31-12-2021** και σαν να μην έφτανε αυτό η ίδια υπουργός με το **ν. 4475/2017** παράτεινε για ένα ακόμη χρόνο την απαγόρευση της αύξησης δηλαδή **μέχρι 31/12/2022**. Στη συνέχεια η ΝΔ στα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησής της ψήφισε το νόμο **4670/2020 με τον οποίο ενσωμάτωσε όλες τις περικοπές**.

Με τις πρόσφατες πληρωμές των συντάξεων αποδείχθηκε ότι οι υποσχέσεις της κυβέρνησης για τέσσερις **αυξήσεις** που θα λάβει το σύνολο των συνταξιούχων και θα βελτιώσει την ζωή του, όπως είχαμε προειδοποιήσει, ήταν ένα **μεγάλο ψέμα**.

Το ποσοστό 7,75% που δόθηκε ως αύξηση σε μια μερίδα συνταξιούχων ούτε τον επίσημο πληθωρισμό 9,9% δεν καλύπτει. Είναι δε πολύ μικρότερο, αφού δεν δίνεται στο σύνολο της σύνταξής μας (κύρια, επικουρική και προσωπική διαφορά).

Εκατοντάδες χιλιάδες παλιοί συνταξιούχοι (πριν το νόμο Κατρούγκαλου) δεν πήραν ούτε ένα ευρώ αύξηση λόγω της **προσωπικής διαφοράς**, παρά τις διαβεβαιώσεις του κ. Χατζηδάκη ότι το 95% θα πάρουν αύξηση. Τώρα βέβαια λένε ότι 1.200.000 συνταξιούχοι που δεν πήραν αύξηση, θα λάβουν ένα **εφάπαξ** προεκλογικό επίδομα κοροϊδία 200-300 ευρώ. Όμως όσοι έχουν κύρια σύνταξη πάνω από 1600 ευρώ μικτά **δεν θα πάρουν** ούτε αυτό.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Με τις πρόσφατες «αυξήσεις» φάνηκε η αδικία της «προσωπικής διαφοράς» αφού για το 90% περίπου των παλιών συνταξιούχων (πριν το νόμο Κατρούγκαλου) οι «αυξήσεις» ήταν μόνο στα χαρτιά.

Τι είναι η προσωπική διαφορά και πως προκύπτει;

Όλοι οι παλιοί συνταξιούχοι στη ΔΕΗ γνωρίζουμε ότι η σύνταξή μας υπολογίζονταν στο μισθό του τελευταίου μήνα και με συντελεστή αναπλήρωσης 80%, ο οποίος σταδιακά με το νόμο Ρέππα (ΠΑΣΟΚ) έφτασε στο 70% της τελευταίας 5ετίας. Οι περισσότερες συντάξεις με αυτό τον τρόπο υπολογισμού ήταν στο πλαφόν (2773,40 ευρώ), δηλαδή ήδη υπήρχε περικοπή. Στη συνέχεια με την οικονομική καπιταλιστική κρίση ακολούθησαν διάφοροι αντισσφαλιστικοί νόμοι, μεταξύ των οποίων 4024/2011, 4051/2012 και 4093/2012, οι οποίοι μείωσαν επί πλέον τις συντάξεις μας κατά 40% περίπου.

Το 2016 ήρθε ο νόμος 4387/2016 (Κατρούγκαλου) ο οποίος προέβλεπε:

1. σπάσιμο της σύνταξης σε Εθνική και Ανταποδοτική
2. επανυπολογισμό των συντάξεων
3. μικρότερα ποσοστά συντελεστή αναπλήρωσης
4. αλλαγή υπολογισμού του συντάξιμου μισθού

με αποτέλεσμα μικρότερες συντάξεις στους νέους συνταξιούχους, στους δε παλιούς να μην πάρουν ποτέ αύξηση λόγω της δημιουργίας προσωπικής διαφοράς.

Η προσωπική διαφορά δημιουργήθηκε αφού η επανυπολογισμένη

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΦΚΑ ΕΠΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΠΑΛΙΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Ορισμένοι σύλλογοι που δεν πιστεύουν στο συλλογικό αγώνα για τη διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων μας, για άλλη μια φορά, προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν τους συνταξιούχους.

Συγκεκριμένα στην περίπτωση των παλιών συνταξιούχων τους καλούν να τρέξουν πάλι στον ΕΦΚΑ και να καταθέσουν αιτήσεις, με την αιτιολογία ότι στον επανυπολογισμό δεν λήφθηκε υπόψη η προσαύξηση λόγω αυξημένων εισφορών, όπως έγινε σε ορισμένα ταμεία συνταξιούχων πχ πρώην ΔΕΚΟ-ΤΡΑΠΕΖΩΝ και άλλα. Στους υπόψη συνταξιούχους έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία επανυπολογισμού λόγω αυξημένων εισφορών **χωρίς αιτήσεις και αγωγές**.

Σε ότι αφορά τους συνταξιούχους της ΔΕΗ ο επανυπολογισμός που έγινε **περιέχει την προσαύξηση** όπως φαίνεται και στο μηνιαίο εξοφλητικό.

Συνάδελφοι,

Για τις μεγάλες ανατροπές που έφερε ο νόμος Κατρούγκαλου στις συντάξεις έχουμε αναφερθεί πολλές φορές.

Σήμερα, επτά χρόνια μετά την εφαρμογή του, στους παλιούς συνταξιούχους με τον επανυπολογισμό, στην ουσία καταργείται η απόφαση της σύνταξής μας, χωρίς να βγαίνει νέα απόφαση και δημιουργήθηκε η προσωπική διαφορά, την οποία σκόπευαν από 1/1/2019 να την κρατήσουν. Μόνο ο συλλογικός αγώνας του συνταξιοϋχικού κινήματος έβαλε φρένο στη νέα μείωση που μας ετοίμαζαν και συνεχίζουμε να την πληρωνόμαστε.

Καλούμε τους συνταξιούχους:

- Να συσπειρωθούν στον ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ που οι εξελίξεις συνεχώς τον δικαιώνουν
- Να μην παρασύρονται από όλους αυτούς που τους κοροϊδεύουν
- Να συμπορευτούν με το αγωνιστικό συνταξιοϋχικό κίνημα και να απαιτήσουν να καταργηθεί ο νόμος Κατρούγκαλου όπως και όλοι οι αντισυνταξιοϋχικοί-αντισσφαλιστικοί νόμοι
- Να δοθούν αυξήσεις σε όλες τις συντάξεις στο ύψος του πληθωρισμού
- Να καταβληθεί άμεσα η 13η και 14η σύνταξη
- Να ενσωματωθεί η προσωπική διαφορά στις καταβαλλόμενες συντάξεις
- Να καταβληθούν τα αναδρομικά σε όλους τους συνταξιούχους, δίχως δικαστήρια και προαπαιτούμενα

σύνταξη ήταν μικρότερη από αυτή που παίρναμε πριν τον επανυπολογισμό. Π.χ. συνταξιούχος πριν τον επανυπολογισμό έπαιρνε 1679,37 ευρώ σύνταξη μετά τον επανυπολογισμό 1559,87 ευρώ. Η διαφορά των 119,50 ευρώ (1679,37 - 1559,87 = 119,50) είναι η προσωπική διαφορά την οποία από 1/1/2019 είχαν σκοπό να την κρατήσουν. **Δηλαδή μία ακόμα μείωση που το συνταξιοϋχικό κίνημα με τους αγώνες του απέτρεψε.**

Μια πολύ μικρή μερίδα συνταξιούχων είχε αρνητική προσωπική διαφορά και πήρε μεγαλύτερη σύνταξη. Αίτημα του συνταξιοϋχικού κινήματος είναι η **ενσωμάτωση της προσωπικής διαφοράς στην ανταποδοτική σύνταξη**.

Τα διάφορα παπαγαλάκια, σήμερα «φωνάζουν» να καταργηθεί η προσωπική διαφορά. **Αν όμως καταργηθεί η προσωπική διαφορά**, όπως το προπαγανδίζουν, τότε αυτόματα η σύνταξη του καθενός θα μειωθεί κατά το ποσό που αυτή αντιπροσωπεύει.

Γι' αυτό διεκδικούμε **την ενσωμάτωση της προσωπικής διαφοράς στην ανταποδοτική σύνταξη και οι αυξήσεις να δίνονται στο σύνολο εθνικής και ανταποδοτικής σύνταξης και στις επικουρικές** και να μην έχουμε το φαινόμενο που περίπου το 90% των παλιών συνταξιούχων δεν πήρε καθόλου αύξηση, το 5% πήρε από 1-3% και μόνο το 5%, πήρε το 7,75%.

ΗΠΑ - NATO – ΕΕ και Ρωσίας στην Ουκρανία

Ένα χρόνο μετά την έναρξη της ρωσικής εισβολής, η ιμπεριαλιστική σύγκρουση ΗΠΑ - NATO - ΕΕ και Ρωσίας στην Ουκρανία κλιμακώνεται μέρα με τη μέρα, με τα δυο στρατόπεδα να συμφωνούν πως δεν διαφαίνεται ενδεχόμενο «ειρηνευτικών» διαπραγματεύσεων στο άμεσο μέλλον.

Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία ήταν μια **μεγάλη καμπή στον πολύχρονο γεωπολιτικό ανταγωνισμό του ευρωατλαντικού μπλοκ και της Ρωσίας** που είχε ήδη οξυνθεί από το 2014, συσσωρεύοντας εύφλεκτο υλικό όλα αυτά τα χρόνια.

Στο πλαίσιο αυτής της αντιπαράθεσης, που προετοίμασε τη σημερινή κλιμάκωση, εντάσσονται το αιματηρό πραξικόπημα του 2014 με τη στήριξη ΗΠΑ - NATO - ΕΕ για την ανατροπή της ουκρανικής κυβέρνησης, η αξιοποίηση ακροδεξιών φασιστικών δυνάμεων για την εγκαθίδρυση και τη στήριξη του φιλοδυτικού καθεστώτος, όπως και η απόσπαση τμημάτων της ουκρανικής επικράτειας από τη Ρωσία, με την προσάρτηση της Κριμαίας και την ενίσχυση των ρωσόφωνων αυτονομιστών στις περιοχές του Ντονμπάς.

Οι συγκρούσεις στην Ανατολική Ουκρανία στην πραγματικότητα δεν σταμάτησαν ποτέ, ενώ θνησιγενείς «ειρηνευτικές» συμφωνίες συμβιβασμού, όπως οι συμφωνίες του Μινσκ, ομολογείται ανοιχτά πλέον σήμερα ότι απλώς εξασφάλισαν χρόνο στα δύο ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα να προετοιμαστούν για την επόμενη φάση του πολέμου.

Στη διάρκεια αυτού του χρόνου επιβεβαιώθηκε πλήρως ο χαρακτήρας της σύγκρουσης που στο επίκεντρό της βρίσκεται το μοίρασμα του ορυκτού πλούτου, της Ενέργειας, εδαφών και εργατικού δυναμικού, αγωγών και δικτύων μεταφοράς εμπορευμάτων, γεωπολιτικών στηριγμάτων, μεριδίων των αγορών.

Και τα δύο στρατόπεδα «αδειάζουν» επί ένα χρόνο τα οπλοστάσιά τους πάνω στον ουκρανικό λαό και πάνω στους δεκάδες χιλιάδες Ουκρανούς και Ρώσους στρατιώτες που αλέθονται στην κρεατομηχανή του ιμπεριαλιστικού πολέμου, ενώ δηλώνουν κυνικά πως είναι πόλεμος «επιμελητείας», δηλαδή θα κερδίσει όποιος έχει τα μεγαλύτερα στρατιωτικά αποθέματα και τη δυνατότητα να τα αξιοποιήσει στο πεδίο της μάχης.

Δεν παραλείπουν να επικαλούνται και τα πυρηνικά τους οπλοστάσια, διακηρύσσοντας πως θα φτάσουν «μέχρι τέλους», προκειμένου να εξασφαλίσουν τη νίκη και να επιβάλουν τους δικούς τους όρους για την «επόμενη μέρα» της αντιπαράθεσης.

Ποιος κερδίζει από αυτόν τον πόλεμο;

- **Η καπιταλιστική Ρωσία**, με την «προβιά» του αντιφασισμού και το «ρόπαλο» των διώξεων σε βάρος κάθε αντιπολιτευτικής φωνής στο εσωτερικό, κατέκτησε και ελέγχει πλήρως την Αζοφική Θάλασσα, χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα εύφορου εδάφους, ορυκτού πλούτου και βιομηχανικών υποδομών που ανήκαν στην Ουκρανία, καθώς και μερικά εκατομμύρια εργατικά χέρια τα οποία περνούν στη διάθεση των ρωσικών μονοπωλίων.

- **Οι ΗΠΑ**, μιας και τα αμερικανικά μονοπώλια Ενέργειας στο εξής θα τροφοδοτούν την Ευρώπη με το - ακριβότερο - υδρογονάνθρακα φυσικό αέριο, ενώ στις ΗΠΑ δόθηκε η δυνατότητα μιας σχετικής «επανασυσσώρευσης» και παραπέρα ενίσχυσης της ΝΑΤΟικής «σφικτοφωλιάς».

- **Η ΕΕ**, που βρήκε ένα ακόμα άλλοθι για να προωθήσει τη στρατηγική της «πράσινης ανάπτυξης», από την οποία κερδίζουν τα ευρωπαϊκά μονοπώλια της Ενέργειας, τόσο αυτά που ασχολούνται με τις «εναλλακτικές πηγές» (πάνελ, ανεμογεννήτριες κ.ο.κ.) όσο

και τα κλασικά, και άλλα τμήματα του κεφαλαίου, π.χ. οι Έλληνες εφοπλιστές, που θησαύρισαν στον ένα χρόνο του πολέμου.

- **Οι καπιταλιστές της Κίνας, της Ινδίας, της Βραζιλίας και άλλων χωρών**, που βρήκαν τρόπο να εισάγουν μισοτιμής τις ρωσικές πρώτες ύλες, κυρίως το πετρέλαιο, κερδίζοντας από τις διαφορές στη διεθνή αγορά.

- **Η αστική τάξη της Ουκρανίας**, που «θωράκισε» παραπέρα την εξουσία της, γιατί από τη μία συνέδεσε τα δικά της συμφέροντα στενότερα με αυτά των άλλων ισχυρών καπιταλιστικών χωρών του ευρωατλαντικού μπλοκ, ενώ από την άλλη στο εσωτερικό, στο όνομα του «πατριωτισμού», της υπεράσπισης της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας και της ανάκτησης εδαφών, πέρασε ένα κλίμα «ομοφυχίας» μπολιασμένο με μπόλικο σωβινισμό και ιστορικής δικαίωσης των συνεργατών των ναζι. Πρόσφατη άλλωστε είναι και η ονομασία μονάδας του Ουκρανικού στρατού σε Ταξιαρχία Έντελβάις, σαν την διαβόητη Ταξιαρχία Ορεινών Καταδρομών Έντελβάις της ναζιστικής Βέρμαχτ!

Ποιοι έχασαν;

Οι μεγάλοι χαμένοι στον ένα χρόνο του ιμπεριαλιστικού πολέμου είναι οι λαοί, που πληρώνουν τα παραπάνω κέρδη του κεφαλαίου είτε με το αίμα των παιδιών τους, είτε από την τσέπη τους, μιας και ο πόλεμος ενίσχυσε την ακρίβεια και τον πληθωρισμό, την εξάνειση των λαϊκών εισοδημάτων.

Εμπλοκή της χώρας μας στον πόλεμο

Στο στενό πυρήνα των χωρών που συνδράμουν στρατιωτικά **Κίεβο** και **NATO** στην ιμπεριαλιστική σύγκρουση με τη **Ρωσία**, βρίσκεται η **Ελλάδα**, συνέπεια των δεσμεύσεων όλων των κυβερνήσεων και των αστικών κομμάτων στον ευρωατλαντικό άξονα.

Εκτός από την αποστολή πυρομαχικών, τεθωρακισμένων κλπ υπάρχει **συνεχής διεκπεραίωση αμερικανοΝΑΤΟϊκού προσωπικού και πολεμοφοδίων προς τη συνοριογραμμή με τη Ρωσία, μέσω Αλεξανδρούπολης** και άλλων κομβικών σημείων ανά την επικράτεια.

Εμπλοκή της χώρας μας που αυξάνει την ανασφάλεια και τους κινδύνους για το λαό, **που μετατρέπεται σε στόχο των αντίπαλων ιμπεριαλιστικών κέντρων.**

Όταν μάλιστα ΗΠΑ, NATO, ΕΕ κάνουν πλέον λόγο για ενίσχυση της Ουκρανίας και με πολεμική αεροπορία, ενώ και οι δύο πλευρές του πολέμου, NATO και Ρωσία, χρησιμοποιούν τις απειλές χρήσης **πυρηνικών όπλων.**

Χρειάζεται επομένως, όσο είναι καιρός, να συνειδητοποιήσουμε πως δεν πρέπει να ρίχνουμε λάδι στη φωτιά του ιμπεριαλιστικού μακελειού που απειλεί να «καταπιεί» κι άλλες χώρες, αλλά να παλέψουμε ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και να αναδείξουμε το δρόμο της ειρήνης σαν τη μοναδική διέξοδο για τον ελληνικό και τους άλλους λαούς.

Μορφωτικές δραστηριότητες

ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ Ή ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

Ο υπερρεαλισμός ή σουρεαλισμός, από τις γαλλικές λέξεις *sur* (επάνω, επί) και *réalisme* (ρεαλισμός, πραγματικότητα) όπου στα ελληνικά θα μπορούσε να αποδοθεί ως «πάνω ή πέρα από την πραγματικότητα», ήταν ένα κίνημα που αναπτύχθηκε κυρίως στο χώρο της λογοτεχνίας αλλά εξελίχθηκε σε ένα ευρύτερο καλλιτεχνικό και πολιτικό ρεύμα. Άνθισε κατά κύριο λόγο στη Γαλλία των αρχών του 20ου αιώνα, κατά την περίοδο του μεσοπολέμου. Στη φύση του επαναστατικό κίνημα, ο υπερρεαλισμός επιδίωξε πολλές ριζοσπαστικές αλλαγές στο χώρο της τέχνης αλλά και της σκέψης γενικότερα, ασκώντας επίδραση σε μεταγενέστερες γενιές καλλιτεχνών. Τα μέλη του αντέδρασαν σε αυτό που οι ίδιοι ερμήνευαν ως μία βαθιά κρίση του Δυτικού πολιτισμού, προτείνοντας μία ευρύτερη αναθεώρηση των αξιών, σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης ζωής, στηριζόμενοι στις ψυχαναλυτικές θεωρίες του Φρόυντ και στα πολιτικά ιδεώδη του Μαρξισμού. Ως κύριο μέσο έκφρασης, τόσο στη λογοτεχνία όσο και στις εικαστικές τέχνες, προέβαλαν τον «αυτοματισμό», επιδιώκοντας τη διερεύνηση του ασυνειδήτου, την απελευθέρωση της φαντασίας «με την απουσία κάθε ελέγχου από τη λογική» και διακηρύττοντας τον απόλυτο μη κομορμισμό. Οι καλλιτέχνες που διαμόρφωσαν το κίνημα καταγράφηκαν στο πρώτο Μανιφέστο του υπερρεαλισμού (1924) του Αντρέ Μπρετόν, καθώς και στην πραγματεία *Une Vague de rêves* (1924) του Λουί Αραγκόν, ενώ συμμετείχαν ενεργά στα περιοδικά *La Révolution surréaliste* και *Litterature* που εξέδιδε η υπερρεαλιστική ομάδα. Ο Μπρετόν αναγνωρίζεται ως κεντρική φυσιογνωμία και ένας από τους σημαντικότερους θεωρητικούς του κινήματος, ενώ άλλα διακεκριμένα μέλη υπήρξαν οι καλλιτέχνες Μαξ Ερνστ, Μαν Ραίν, Ζαν Αρν, Αντρέ Μασόν και Χουάν Μιρό. Πολλοί από τους πρώιμους υπερρεαλιστές προήλθαν από το προγενέστερο κίνημα του Ντανταϊσμού (για το Ντανταϊσμό θα μιλήσουμε σε επόμενο τεύχος).

Ο όρος Σουρεαλισμός ή Υπερρεαλισμός επινοήθηκε το 1917 από το Γάλλο ποιητή Γκιγιώμ Απολλιναίρ, ο οποίος τον χρησιμοποίησε χαρακτηρίζοντας το παράδοξο θεατρικό έργο του *Οι Μαστοί του Τειρεσία* (*Les Mamelles de Tirésias*), ως «υπερρεαλιστικό δράμα» (*drame surréaliste*). Κατά τον Απολλιναίρ, ο όρος αυτός δήλωνε τον αναλογικό τρόπο με τον οποίο μπορεί να αποδοθεί η πραγματικότητα. Όταν λόγου χάρη ο άνθρωπος θέλησε να μιμηθεί το βάδισμα δεν εφηύρε τα μηχανικά πόδια αλλά τον τροχό.

Στη ζωγραφική διακρίνονται δύο τάσεις.

1. Η αναπαραστατική:

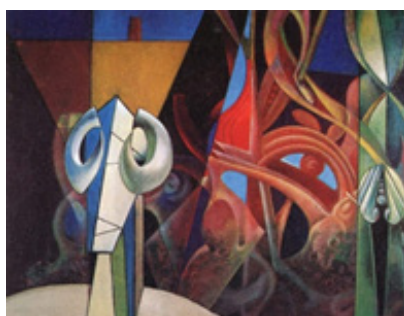
Εδώ γίνεται χρήση οικείων αντικειμένων και μορφών αλλά με τέτοιο τρόπο που να δημιουργείται ένα μη ρεαλιστικό αποτέλεσμα. Εκπρόσωποι αυτής της τάσης: René Magritte και ο Salvador Dali.

2. Η αφηρημένη:

Εδώ δημιουργούνται αντικείμενα και μορφές που δεν υπάρχουν, αλλά είναι αποτελέσματα της φαντασίας, κατασκευάζοντας έτσι μια ανοίκεια πραγματικότητα. Εκπρόσωποι αυτής της τάσης: Joan Miró και ο Yves Tanguy.

Salvador Dali

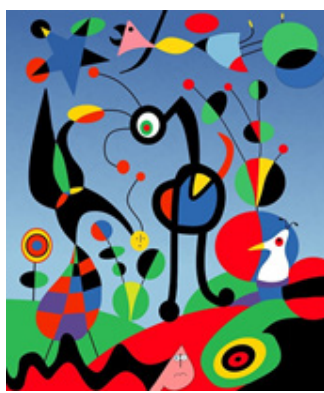
Max Ernst

Νίκος Εγγονόπουλος

René Magritte

Joan Miró

Γιώργος Γουναρόπουλος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Φώτης Αγγουλές (1911-1964)

Μην καρτεράτε

Μην καρτεράτε να λυγίσουμε
μήτε για μια στιγμή,
μήδ' όσο στην κακοκαιριά
λυγά το κυπαρίσσι.
Έχουμε τη ζωή πολύ
πάρα πολύ αγαπήσει.

Ενα μικρό αφιέρωμα, φόρος τιμής στον προλετάριο ποιητή, τον αγωνιστή Φώτη Αγγουλέ, που υπηρέτησε την τέχνη του μένοντας πιστός στα ιδανικά του μέχρι τέλους.

Ο Φώτης Αγγουλές γεννήθηκε το 1911 στον Τσεσμέ της Μικράς Ασίας. Υιοθέτησε το παρατσούκλι του πατέρα του (Αγγουλές = παλικάρι), ενώ το πραγματικό του επώνυμο ήταν Χονδρουδάκης.

Με το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου το 1914 έφυγε με την οικογένειά του από τον Τσεσμέ και εγκαταστάθηκαν στη Χίο, ως πρόσφυγες, σε μία παράγκα στο κάστρο της πόλης.

Στη Β' Δημοτικού άφησε το σχολείο για να βοηθήσει τον ψαρά πατέρα του. Στην ηλικία των 14 χρόνων εντυπωσιάστηκε όταν διάβασε ένα ποίημα σε κάποια εφημερίδα (από αυτές που τύλιγαν τα ψάρια) στο ψαρομανάβικο του πατέρα του.

Αρχίζει και γράφει τους πρώτους του στίχους. Το 1928 άφησε το ψαράδικο και πήγε μαθητευόμενος τυπογράφος στην τοπική εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Διαβάζει ακατάπαυστα αξιοποιώντας τον πλούτο της κεντρικής βιβλιοθήκης «ΚΟΡΑΗ» στη Χίο. Στα 18 του χρόνια εκδίδει την «ΚΑΜΠΑΝΑ» την πρώτη του σατιρική εφημερίδα και το 1931 μια λαογραφική συλλογή για τα ήθη και έθιμα του Τσεσμέ με τίτλο «Ο λαός της πατρίδας μου». Την ίδια περίοδο εκδίδει την εφημερίδα «ΜΙΧΑΛΟΥ» και έρχεται σε επαφή με το ΚΚΕ, όπου γίνεται μέλος του το 1934.

Μαζί με άλλους νέους προοδευτικούς καλλιτέχνες φτιάχνουν μια λογοτεχνική παρέα στο πατάρι μιας ταβέρνας. Το 1936 αυτή η μυστική καλλιτεχνική παρέα εκδίδει το καλλιτεχνικό φιλολογικό περιοδικό το «ΝΗΣΙ».

Εκδίδει τρεις ποιητικές συλλογές την «Αμβασιά» (η νύχτα μετά τη χάση του φεγγαριού) το 1934, «Κραυγές στον ήλιο», «Μενεξέδες» το 1938 και αργότερα την «Οπτασία στην έρημο», «Φλόγες του δάσους», «Εντελθείς».

Τα χρόνια της κατοχής μαζί με άλλους αντιφασίστες πέρασε στην Τουρκία και από κει έφυγε στη Μέση Ανατολή όπου κατατάχθηκε εθελοντικά στα ελληνικά στρατιωτικά τμήματα που σχηματίστηκαν εκεί παρά το γεγονός ότι η υγεία του δεν ήταν τόσο καλή.

Συμμετέχει στο κίνημα του Απρίλη του 1944, όπου με την καθοδήγηση της Αντιφασιστικής Στρατιωτικής Οργάνωσης (ΑΣΟ) εξεγείρονται οι στρατευμένοι στη Μέση Ανατολή. Η ελληνική αστική κυβέρνηση του Καϊρού ανέθεσε την καταστολή της εξέγερσης στους Άγγλους ιμπεριαλιστές. Οι Άγγλοι συλλαμβάνουν τον Φώτη Αγγουλέ και με άλλους κομμουνιστές τους κλείνουν στις φυλακές της Παλαιστίνης και μετά στα «σύρματα» του Ντεκαμερέ*.

Το 1945 επέστρεψε στη Χίο.

Στην περίοδο του αγώνα του ΔΣΕ στη Χίο, ο Φώτης Αγγουλές ήταν κρυμμένος μαζί με τον Μιχάλη Βατάκη (εκτελέστηκε τον Αύγουστο του 1948) σε μία στέρνα στο χωριό Βροντάδο, όπου τύπωναν τον παράνομο τύπο του ΔΣΕ. Εκεί πιάστηκε το 1948, γλίτωσε όμως το εκτελεστικό απόσπασμα, γιατί ξεσηκώθηκε σε υπεράσπισή του όλος ο λαός της Χίου.

Καταδικάστηκε σε 12 χρόνια και έζησε σε πολλές φυλακές και ξερονήσια: Γιούρα, Μακρόνησο, Αβέρωφ, Ναύπλιο, Βούρλα, Κόρινθο, Κεφαλονιά, Αλικαρνασός, Κέρκυρα.

Αποφυλακίστηκε εκτίοντας τα 2/3 της ποινής του. Γύρισε για λίγο στην Αθήνα και έπειτα ξανά στη Χίο. Καθώς δεν είχε υπογράψει δήλωση μετανοίας «ζει» παρακολουθούμενος από την Ασφάλεια. Τον βοηθούν οι φίλοι του και δουλεύει στο τυπογραφείο της εφημερίδας «Χιακός λαός».

Το 1958 μάζεψε τα ποιήματα που έλεγε στις παρέες φίλων και στα

ταβερνάκια και τύπωσε τη συλλογή «Πορεία μέσα στη νύχτα» και το 1962 την ποιητική σύνθεση «Φουτζιγιάμα».

Το 1963 αρρώστησε από μολυβδίαση, την αρρώστια των τυπογράφων, αλλά και από νευρικό κλονισμό. Οι κακουχίες και οι ασθένειες τον οδηγούν στο θάνατο στα 53 του χρόνια.

Στις 28/3/1964 πεθαίνει ταξιδεύοντας στην τρίτη θέση με το πλοίο της γραμμής Χίος - Πειραιάς. Στην τσέπη του βρέθηκαν μόνον 20 δραχμές.

Η μεγάλη του κληρονομιά όμως είναι ένα θαυμάσιο αγωνιστικό παράδειγμα και μία εξαιρετική ποιητική δημιουργία.

Ποιήματά του μεταφράστηκαν στη Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία, ΕΣΣΔ, Πολωνία και Βουλγαρία.

Παραθέτουμε μικρά δείγματα της ποίησής του:

Ο δρόμος μας

(στους συντρόφους που δεν γυρίσανε πίσω)

Ας μην ήρθατε πίσω

κι ας μην φτάσατε πουθενά,

ο δρόμος μας αρχινά από κει που ο δικός σας τελειώνει.

Μέσα στο κάτασπρο χιόνι

μία ματωμένη γραμμή το δρόμο μας δείχνει,

ας ρίχνει σκοτάδι τριγύρω η νύχτα ας ρίχνει...

Ακολουθούμε πιστά τα ματωμένα σας ίχνη.

Ο δρόμος μας αρχινά,

από κει που ο δικός σας τελειώνει.

Μέσα στο κάτασπρο χιόνι,

μία ματωμένη γραμμή το δρόμο μας δείχνει,

ας ρίχνει σκοτάδι τριγύρω η νύχτα, ας ρίχνει...

Αλλάξτε τη μοίρα σας

Άβουλος μη σταθείς στιγμή,

μπρος στις ζωής τη στράτα

.....
Ποιόν περιμένετε να' ρθει.

Ποιόν καρτεράτε, να σας σώσει.

Εσείς οι ίδιοι, με τα χέρια σας,

με το μυαλό σας, με την πράξη.

Αν δεν αλλάξετε τη μοίρα σας.

Ποτέ της δεν θ' αλλάξει...

Τον Σεπτέμβριο του 2020, το ιστορικό αρχείο της ΚΕ του ΚΚΕ απόκτησε ένα ιστορικό κειμήλιο, το χειροκίνητο τυπογραφικό πιεστήριο που χρησιμοποιούσε ο Φώτης Αγγουλές στη Χίο.

Παραχωρήθηκε έπειτα από αίτημα της ΚΕ από το κατάστημα της τράπεζας Alpha Bank του νησιού. Είχε βρεθεί στις αποθήκες του κτηρίου και είχε εκτεθεί στην προθήκη του καταστήματος.

Στο πιεστήριο υπάρχει ακόμα η ανάγλυφη μήτρα με το ποίημα του Φώτη Αγγουλέ «Μην καρτεράτε»

*Στρατόπεδα αιχμαλώτων Ελλήνων στρατιωτών στην Ερυθραία, με άθλιες συνθήκες και βασανισμούς, που έμειναν με το όνομα «τα σύρματα» επειδή ήταν σε έρημες περιοχές, περιφραγμένες με σύρματα.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Έργο του Α. Τάσσου "Το Κορίτσι με τα Μικρά Δέντρα" (1963)

Ανακοίνωση

8 Μάρτη, μέρα αγώνα των γυναικών, μέρα απολογισμού, στοχασμού και απόφασης για συλλογικούς ταξικούς αγώνες για ίσα κοινωνικά δικαιώματα των δύο φύλων.

8 Μάρτη, μέρα τιμής και μνήμης για εκείνες τις εργάτριες που το 1857 στη Νέα Υόρκη νίκησαν το φόβο τους και διεκδίκησαν ίση αμοιβή για ίση δουλειά με τους εργάτες, 10ωρη δουλειά και υγιεινές συνθήκες εργασίας.

8 Μάρτη, μέρα τιμής για όλες τις γυναίκες που συνέχισαν και συνεχίζουν να αγωνίζονται για μια ζωή χωρίς εκμετάλλευση και φυλετική καταπίεση.

Η ανισοτιμία των δύο φύλων έχει την ίδια αφετηρία με την εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο, γι' αυτό απαιτούνται ισχυροί συλλογικοί, ταξικοί αγώνες και από τα δύο φύλα.

Η νομοθετική ισότητα που τα τελευταία 40 περίπου χρόνια έχει επιτευχθεί στη χώρα μας, δεν είναι στην πράξη ισοτιμία.

Η νέα γυναίκα, η εργαζόμενη, η αυτοαπασχολούμενη, η συνταξιούχος εξακολουθεί να είναι το εύκολο θύμα της εργοδοσίας, του κράτους αλλά και των αναχρονιστικών αντιλήψεων που επιβιώνουν εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια.

Η μεγαλύτερη ανεργία των γυναικών, η έλλειψη ολοκληρωμένων κρατικών δομών στήριξης της οικογένειας, η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας-πρόνοιας καθιστούν τη γυναίκα διπλά και τριπλά εκμεταλλεζόμενη και καταπιεζόμενη.

Οι «ίσες ευκαιρίες» που υποστηρίζουν Ευρωπαϊκή Ένωση, κυβερνήσεις και πολιτικά κόμματα δεν είναι ίσα δικαιώματα. Η «συμφιλίωση οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων» είναι το ιδεολόγημα που χρησιμοποιήθηκε για να γενικευτεί η μερική και ευέλικτη δουλειά στην εργατική τάξη, δηλαδή η μερική αμοιβή, η μερική σύνταξη, η μερική ζωή.

Οι «φεμινιστικές» κορώνες που ακούγονται από επίσημα και μη χείλη, όχι μόνο δεν συμβάλλουν στην προσπάθεια για κοινούς και αποτελεσματικούς αγώνες γυναικών και ανδρών, αλλά και αποπροσανατολίζουν γυναίκες και άντρες από τις πραγματικές αιτίες της ανισοτιμίας των δύο φύλων.

Αποπροσανατολίζουν από τις πραγματικές αιτίες της βίας στη δουλειά, στο σχολείο, στην οικογένεια, που τα τελευταία χρόνια

σημειώνει έξαρση. Οι εγκληματικές πράξεις απέναντι στη γυναίκα αναπτύσσονται στο έδαφος των αναχρονιστικών-αντιδραστικών απόψεων για τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία και έχουν οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές αιτίες.

Το αγωνιστικό γυναικείο κίνημα, η ΟΓΕ αποκαλύπτει αυτές τις αιτίες και προσπαθεί να δραστηριοποιήσει τις γυναίκες ώστε με τους αγώνες τους να ενισχύσουν αποφασιστικά το λαϊκό κίνημα.

Συμμετέχουμε στη ζωή και στη δράση των συλλόγων και των ομάδων της ΟΓΕ σε όλη την Ελλάδα.

Μόνο με ισχυρό εργατικό, γυναικείο και συνταξιοδικό κίνημα μπορούμε να χαλάσουμε τα σχέδια Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυβερνήσεων, που στοχεύουν στην αύξηση της εκμετάλλευσης γυναικών και ανδρών και τη χειροτέρευση της ζωής μας και της ζωής των παιδιών μας.

Ο ΠΑΣΑΣ/ΔΕΗ έχει πολλά μέλη γυναίκες σε όλη τη χώρα που είναι αναγκαίο να ξεπεράσουν αντικειμενικά και υποκειμενικά εμπόδια και να συμμετέχουν ενεργά στις δράσεις του συλλόγου μας και του συνταξιοδικού κινήματος.

Όσο ποτέ άλλοτε είναι απαραίτητο να γίνει αυτό το βήμα σήμερα.

Όλοι μαζί, γυναίκες και άντρες απαιτούμε:

- Αύξηση σε όλες τις συντάξεις, κύριες και επικουρικές με την ενσωμάτωση στην ανταποδοτική σύνταξη της προσωπικής διαφοράς του αντισσφαλιστικού νόμου Κατρούγκαλου.
- Άμεση καταβολή των πληρωμένων δώρων μας.
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης (ν.3865/10 ΑΚΑΓΕ).
- Δωρεάν υπηρεσίες υγείας πρόνοιας.
- Αποκλειστικά δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Αξίζουμε μια καλύτερη ζωή, σύμφωνα μ' όσα έχουμε προσφέρει. Αξίζουν τα παιδιά και τα εγγόνια μας μια ζωή χωρίς ταξικές και φυλετικές διακρίσεις. Μια ζωή που θα ζουν σύμφωνα με όσα προσφέρουν και όσα έχουν ανάγκη.

Η καλύτερη τιμή για την 8 Μάρτη είναι η συμμετοχή μας στους αγώνες.

Η απάθεια είναι κακός σύμβουλος για όλες και όλους και κακό παράδειγμα για τα παιδιά και τα εγγόνια μας

8η Μάρτη 2023

Η φετινή επέτειος της Παγκόσμιας Μέρας της Γυναίκας σηματοδεύτηκε από το τραγικό δυστύχημα των τρένων στα Τέμπη. Ένα προδιαγεγραμμένο έγκλημα, αποτέλεσμα της πολιτικής της απελευθέρωσης – ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων που ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ με τις κατευθύνσεις της ΕΕ που αντιμετωπίζει τα Μαζικά Μέσα Μεταφοράς ως πεδίο κερδοφορίας.

Η ελπίδα βρίσκεται στο δρόμο που ακολουθούν ακούραστα όλο αυτό το διάστημα οι εργαζόμενοι, η νεολαία και ο λαός μας με τις μεγαλειώδεις απεργιακές συγκεντρώσεις που πραγματοποιούνται σ' όλες τις πόλεις.

Μπορούμε να μετατρέψουμε το θυμό και την αγανάκτηση σε οργανωμένη δύναμη για να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα που θάβει τις ζωές μας και το μέλλον των παιδιών μας κάτω από τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

Μπορούμε να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα που διαιωνίζει την ανισοτιμία της γυναίκας στο έδαφος της ταξικής εκμετάλλευσης και της φυλετικής καταπίεσης.

Και τα δύο φύλα έχουμε τους ίδιους στόχους και είναι κοινός εχθρός μας η εκμετάλλευση και οι αναχρονιστικές αντιλήψεις. Συνεπώς ο συλλογικός αγώνας γυναικών και αντρών είναι μονόδρομος.

29/2 ΚΑΙ 1/3/1948 ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ

«Κείνο το βράδυ σώπαιναν οι λύκοι γιατί ούρλιαζαν οι άνθρωποι...»

..... Μ. Λουντέμης

Φυλακές και τόποι εξορίας, δημοκρατών, αριστερών, κομμουνιστών, αγωνιστών, ανθρώπων που διεκδίκησαν το δίκιο, έναν άλλο κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, που μάτωσαν για την λευτεριά, υπήρξαν στον τόπο μας πολλοί. Πριν, κατά τη διάρκεια αλλά και μετά τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο. Ο καθένας από αυτούς με την δική του ηρωική, ματωμένη ιστορία: Ακροναυπλία, Ωρωπός, Βούρλα, Τρίκερι, Αϊ-Στράτης, Γυάρος, Λέρος κλπ. Σε αντίθεση με τον αντιφασιστικό αέρα που έπνεε μετά το τέλος του Β΄ παγκόσμιου πολέμου σε όλη την ανθρωπότητα, το κράτος των εδών δωσίλογων με τη στήριξη των αγγλοαμερικάνων δημιούργησε το κολαστήριο της Μακρονήσου για να αφανιστεί το λαϊκό κίνημα, για να υποστούν οι εξόριστοι έναν μαζικό εκβιασμό συνειδήσεων, για να στερηθεί ο ΔΣΕ από πολύτιμες εφεδρείες. Επιδιώχτηκε το ηθικό τσάκισμα των αγωνιστών μέσα από την υπογραφή «δηλώσεων αποκήρυξης» της ιδεολογίας τους, ώστε αυτό να λειτουργήσει αρνητικά στο ηθικό του λαού.

«Πας αφιέμενος ελεύθερος εξαιτίας υποβολής τοιούτων δηλώσεων έδει να περιβάλλεται μετά στοργής και εμπιστοσύνης υπό των Αρχών Ασφαλείας, προτρεπόμενος επιδεξίως εις πράξεις εκδήλωσης προς το Κομμουνιστικόν Κόμμα εχθρικάς, ώστε να εκτίθεται ανεπανορθώτως εις την συνείδησιν των πρώην ομοϊδεατών του». (Γ. Παπανδρέου, τότε αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός Δημόσιας Τάξης, ο «γέρος της δημοκρατίας»!!!)

Βλέπετε οι δολοφονίες που προέβαιναν οι παρακρατικές συμμορίες, οι συλλήψεις και εκτελέσεις αγωνιστών δεν ήταν αποτελεσματικές.

Ήταν η εποχή του Σχεδίου Μάρσαλ και του Δόγματος Τρούμαν. Η χώρα μετατράπηκε σε μια απέραντη φυλακή. Αρχές του 1947 καταμετρώνται 49 φυλακές και 35 τόποι εξορίας, εκτός από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης αιχμαλώτων, τα κρατητήρια και τμήματα της Χωροφυλακής και της Ασφάλειας που «φιλοξένησαν» χιλιάδες πολιτικούς κρατούμενους.

Ο «Οργανισμός Αναμορφώσεως Μακρονήσου» άνοιξε τις πύλες του στις 26 – 28 Μάρτ του 1947. Δημιουργήθηκαν τρία τάγματα διαβαθμισμένης «επικινδυνότητας» εξορίστων τα Α, Β, Γ Ειδικά Τάγματα Οπλιτών (ΕΤΟ), ενώ μεταφέρθηκαν και οι Στρατιωτικές Φυλακές Αθηνών (ΣΦΑ).

Σύσσωμος ο αστικός πολιτικός κόσμος, και η ηγεσία της επίσημης Εκκλησίας στήριξαν το εγχείρημα.

«Ο οργανισμός της Μακρονήσου υπήρξε μια από τας λαμπροτέρας ηθικής νίκας κατά το διάστημα των τελευταίων ετών», «τιμημένος τόπος» και «Παρθενώνας του νέου ελληνισμού», «... Στο ξερονήσι αυτό, υπέροχον σχολείον αναβαπτίσεως των ασώτων υιών του έθνους, εβλάπτισεν σήμερα η Ελλάς ωραιότερα παρά ποτέ» (Π. Κανελλόπουλος, υπουργός στρατιωτικών, μετέπειτα πρωθυπουργός!!!)

«Αναρρωτήριο ψυχών ... συνέχιση του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού ... νέα Εδεμ στα μάτια της ελληνικής Ιστορίας». (Κ. Τσάτσος, μετέπειτα Πρόεδρος της Δημοκρατίας!!!)

Στη Μακρόνησο οι μηχανισμοί καταστολής τελειοποιήθηκαν, η βία συστηματοποιήθηκε και οι πολιτικά διωκόμενοι βίωσαν την κορύφωση της αναμέτρησης με τον ταξικό αντίπαλο. Η βία, τα ψυχολογικά και σωματικά βασανιστήρια, που όμοιά τους μόνο οι

ναζί βασανιστές είχαν εφαρμόσει, υπήρξαν καθημερινό φαινόμενο στη Μακρόνησο.

Στη Μακρόνησο φυλακίστηκαν περίπου 100χιλ. ψυχές, ανάμεσα τους γυναίκες και παιδιά!! Λειτουργήσε ως το 1958, με τρόπο που να «ντρέπεται ο γήλιος ως διαβαίνει απ' το νησί, τόσο σκυφτούς ανθρώπους ν' αντικρίζει».... και μετά, περίπου απόλυτη σιωπή ...

Η 29η Φλεβάρη και η 1η Μάρτη του 1948 είναι οι κορυφαίες μέρες της ματοβαμμένης ιστορίας της Μακρονήσου. Για να λυγίσουν το τάγμα των αμετανόητων ομήρων στρατιωτών, του Α ΕΤΟ, προχώρησαν στο προσχεδιασμένο έγκλημα της σφαγής δύο ημερών με εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες. Την πρώτη μέρα η αδικαιολόγητη επίθεση της φρουράς με ρόπαλα και πυροβολισμούς κατέληξε σε πέντε νεκρούς και δεκάδες τραυματίες. Η πρώτη μέρα λειτουργήσε προβοκατόρικα (δήθεν σαν «στάση» των εξορίστων) για την τραγωδία της επόμενης μέρας. Η αντίσταση των εξορίστων να μην υποκύψουν στις διαταγές για υπογραφή δηλώσεων, στην ταπείνωση, στον εξευτελισμό της συνείδησης, με πλήρη επίγνωση ότι από τα αυτόματα του αποσπάσματος της στεριάς ή από τα μυδράλια του πολεμικού (ακταιωρός) κάποια σφαίρα τους περίμενε, κορυφώθηκε όταν όλο το τάγμα τραγουδούσε τον Εθνικό Ύμνο. Τους νεκρούς του Α ΕΤΟ τους έριξαν στη θάλασσα έξω από το Κάβο Ντόρο, μέσα σε συρμάτινα δίχτυα. Ο καπετάνιος του καϊκιού που μετέφερε τα πτώματα έχει δηλώσει πως καταμέτρησε ο ίδιος 350 νεκρούς. Παράλληλα, όμως, έχουν καταγραφεί πολλές μαρτυρίες για ομαδικούς τάφους στο Λαύριο και πέρα απ' αυτό.

«Εκείνο το πρωί τα κοκόρια του Λαυρίου για πρώτη φορά δελάλησαν. Μόνο τα σκυλιά της πόλης ανέβηκαν στο καρβουνόχωμα και κλαίανε όλη τη νύχτα. Όσο για τους ανθρώπους, όλες αυτές τις νύχτες παρακολουθούσαν τη ζωή απ' τις χαραμάδες... Σάστιζαν πως, αυτό που γινόταν αντίκρυ, δεν το είχε γράψει ακόμα η Αποκάλυψη» Μενέλαος Λουντέμης, «Οδός Αβύσσου, αριθμός 0».

Ακόμα και σήμερα η επίσημη ιστορία «αγνοεί» το προμελετημένο έγκλημα στη Μακρόνησο: όλες οι επίσημες εκθέσεις και έγγραφα παραμένουν απόρρητα. Για λόγους ιστορικούς, για λόγους σεβασμού και για να μεταλαμπαδευτεί στη νέα γενιά ο μεγαλειώδης αγώνας που έδωσαν Άνθρωποι στη Μακρόνησο, επιβάλλεται να βγουν στο «φως». Γιατί δίπλα στην κτηνωδία, δίπλα στη βαρβαρότητα του καθεστώτος, και κυρίως ενάντιά του, ξεπήδησαν ανώτερα ιδανικά και αξίες, βρήκαν την πλήρη έκφρασή τους η αλληλεγγύη, η ανιδιοτέλεια, η ανθρωπινή αξιοπρέπεια, ξεδιπλώθηκε το μεγαλείο της πίστης για μια άλλη κοινωνία ανθρωπινή, πολιτισμένη, απαλλαγμένη από τα δεινά της εκμετάλλευσης, θέριεψε η αυταπάρα, με όποιο προσωπικό τίμημα, για να ριζώσει το όραμα και να γίνει κάποια στιγμή πραγματικότητα!

Αλυσίδα αλληλεγγύης για τους σεισμόπληκτους

Μετά τους πρόσφατους καταστροφικούς σεισμούς, στην Τουρκία μόνο, υπάρχουν τουλάχιστον 2,2 εκατομμύρια άνθρωποι εκτοπισμένοι από τα σπίτια τους, οι οποίοι επιβιώνουν σε γενικές γραμμές χωρίς τη συμβολή του αστικού κράτους. Σε παραπήγματα, σκηνές, στα πεζοδρόμια με κουβέρτες, σε αυτοκίνητα και στις καρότσες φορτηγών, όπου μπορεί κανείς να φανταστεί. Μεγάλο μέρος αυτού του λαού κρατιέται ζωντανό, λαμβάνει τα απαραίτητα για την επιβίωσή του, δηλαδή ένδυση, φάρμακα, φαγητό κ.λπ., από μια μεγάλη αλυσίδα αλληλεγγύης που τον ενώνει με τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα όλης της Τουρκίας, αλλά και τους λαούς άλλων χωρών.

Η δύναμη της ταξικής αλληλεγγύης είναι τεράστια και δεν γνωρίζει σύνορα.

Ο ελληνικός λαός το αποδεικνύει κι αυτός, καθώς ήδη αρκετά φορτία με βοήθεια έχουν φτάσει στην Τουρκία για το λαό της, που δοκιμάζεται. Το μήνυμα «**Γίνε καλά γρήγορα, γείτονα**» αποτυπώνεται σε όλη την Ελλάδα, στα κιβώτια που συγκεντρώνουν τα εργατικά συνδικάτα και οι φορείς.

Με αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, που και ο ελληνικός λαός γίνεται κρίκος της αλυσίδας της αλληλεγγύης, στέλνεται ένα ισχυρό μήνυμα ότι οι δυο λαοί δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους, έχουν σχέσεις αδελφικές.

Αν υπάρχει ένας διαχωρισμός, είναι αυτός ανάμεσα στην παραπάνω εικόνα και στην «ευκαιρία» που βρήκαν οι αστικές κυβερνήσεις σε Ελλάδα και Τουρκία, οι ιμπεριαλιστικές ενώσεις, οι πρεσβείες των ΗΠΑ, για να προχωρήσουν τα παζάρια και τις επικίνδυνες διευθετήσεις. Οι χειραψίες που ανταλλάσσουν όλοι αυτοί δεν έχουν καμία σχέση με το χέρι που απλώνει ο λαός της Ελλάδας με την αλληλεγγύη του στο λαό της Τουρκίας, για να σταθεί αυτός στα πόδια του.

Απέναντι στα παζάρια και τις διευθετήσεις τους, που στρώνουν το έδαφος για τις επόμενες τραγωδίες για τους λαούς της περιοχής, οι λαοί έχουν τη δύναμη να χαράξουν το δικό τους δρόμο. Αυτόν της αδελφότητας, της αλληλεγγύης, της φιλίας και της συνεργασίας. Ακτίνες φωτός που δείχνουν αυτήν την προοπτική φαίνονται αυτές τις μέρες, και πρέπει να δυναμώσουν μέσα από την ένταση της πάλης ενάντια στο βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα, που θάβει κυριολεκτικά και μεταφορικά σε συντρίμια ακόμα και τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες τους.

Ο Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ έδωσε έμπρακτα την αλληλεγγύη του συγκεντρώνοντας σημαντική βοήθεια από τα μέλη του, για τους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας, στα Γραφεία του Συλλόγου.

Συγκεντρώθηκαν κουβέρτες, γάλα σε σκόνη, πάνες, σερβιέτες, οροί, γάζες, επιθέματα, είδη ατομικής υγιεινής, που κατηγοριοποιήθηκαν, ανά είδος σε κιβώτια, παραδόθηκαν στο ΠΑΜΕ και στάλθηκαν στην Τουρκία και τη Συρία.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Η αλματώδης αύξηση του πληθωρισμού μετά το καλοκαίρι του 2022 και η παράλληλη αύξηση των επιτοκίων δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) δημιούργησαν μια εκρηκτική κατάσταση στους δανειολήπτες.

Στα ήδη χιλιάδες κόκκινα δάνεια που δημιουργήθηκαν από την οικονομική κρίση και τον κορωνοϊό τα προηγούμενα χρόνια (μείωση εισοδημάτων, ανεργία, κλείσιμο καταστημάτων κλπ), προστίθενται χιλιάδες νέα που μέχρι το καλοκαίρι του 2022 εξυπηρετούντο.

Χαρακτηριστικό στοιχείο είναι ότι ένα στα τρία στεγαστικά δάνεια που είχαν ρυθμιστεί το 2021 (32%), έχουν κοκκινίσει ξανά.

Η πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου, που είναι συγκερασμός των νόμων του ΠΑΣΟΚ (2003), του ΣΥΡΙΖΑ (2015,2016,2017) και της ΝΔ (2020), ουσιαστικά λύνει τα χέρια σε τράπεζες και funds να προχωρήσουν στους 700.000 πλειστηριασμούς, μέσα στους οποίους χιλιάδες αφορούν σπίτια λαϊκών νοικοκυριών.

Πάνω στο καυτό αυτό θέμα, μπροστά στις εκλογές έχει στηθεί ένας "σκυλοκαβγάς" μεταξύ κυβέρνησης και αξιωματικής αντιπολίτευσης, όχι μόνο για να κρύψουν τις ευθύνες τους για τη μέχρι τώρα πολιτική τους υπέρ των τραπεζών και των funds, αλλά και τη μελλοντική τους αντίστοιχη σύμπλευση με τα μεγάλα συμφέροντα σε βάρος των λαϊκών νοικοκυριών.

Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβέρνηση ήταν αυτός που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στο ξήλωμα της προστασίας της λαϊκής στέγης αφού θεσμοθέτησε:

- ▶ Τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς
- ▶ το "ιδιώνυμο" για όσους αντιστέκονταν στους πλειστηριασμούς σπιτιών λαϊκών οικογενειών,
- ▶ την πώληση των κόκκινων δανείων στα funds.

Η δε πρόσφατη πρότασή του προς την κυβέρνηση της ΝΔ για παύση

των πλειστηριασμών μέχρι τις εκλογές μόνο, υποτιμά την νοημοσύνη μας, καθώς θέλει να έχει λυμένα τα χέρια σε περίπτωση που γίνει κυβέρνηση για συνέχιση των πλειστηριασμών.

Η κυβέρνηση της ΝΔ από την άλλη όχι μόνο διατήρησε όλο το αντιδραστικό θεσμικό πλαίσιο του ΣΥΡΙΖΑ αλλά ολοκλήρωσε το έγκλημα με το νέο πτωχευτικό κώδικα ο οποίος μετατρέπει τους εργαζόμενους σε νοικάρηδες στο σπίτι τους με μόνιμη την απειλή της οριστικής έξωσης.

Μπροστά στις αντιδράσεις σήμερα παρουσιάζει ως λύση την ενίσχυση του εξωδικαστικού συμβιβασμού που υπήρχε και στην προηγούμενη κυβέρνηση χωρίς να αποτραπούν χιλιάδες πλειστηριασμοί.

Ήταν αναμενόμενη η στάση τους απέναντι στην τροπολογία που για δεύτερη φορά σε λίγους μήνες κατέθεσε το ΚΚΕ για οριστική Παύση των πλειστηριασμών πρώτης λαϊκής κατοικίας. Η μεν ΝΔ την απέρριψε ασυζητητί, οι λοιποί ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ δεν έβγαλαν άχνα.

Είναι καθαρό λοιπόν, όχι μόνο στους σημερινούς "κόκκινους" δανειολήπτες αλλά και σε αυτούς που τα δανειά τους θα κοκκινίσουν αύριο από τις ίδιες πολιτικές, ότι όποια κυβέρνηση και αν προκύψει:

- Θα γίνονται πλειστηριασμοί πρώτων κατοικιών
- Θα πληρώνουν οι "ευάλωτοι" στις τράπεζες και τα "κοράκια" ό,τι περισσεύει από τα απολύτως απαραίτητα για να ζήσουν
- Θα πληρώνει συνολικά ο λαός στα funds και στις τράπεζες - μέσω επιδότησης της δόσης για αυτούς που δεν μπορούν να πληρώσουν ούτε ένα ευρώ για το δανειό τους.

Μόνη λύση ο μαζικός αγώνας. Κάθε σπίτι λαϊκής οικογένειας που βγαίνει σε πλειστηριασμό να γίνεται σπίτι όλης της γειτονιάς, των σωματείων, των μαζικών φορέων κάθε περιοχής. Μόνο έτσι θα κοπεί ο αέρας στα "κοράκια" και στις Κυβερνήσεις.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ '21 ΚΑΙ Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Η επέτειος των 200 χρόνων από την αστική, εθνικοαπελευθερωτική Επανάσταση του '21 αποτέλεσε αφορμή για έρευνα και ερμηνεία των γεγονότων αλλά και του ρόλου των «ηγέτων», που συνέβαλαν στα πρώτα βήματα της συγκρότησης του ελληνικού αστικού κράτους. Σοβαρό μερτικό σε αυτήν την πορεία ανήκει στον Ιωάννη Καποδίστρια, τον πρώτο Κυβερνήτη.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 10/02/1776, γόνος αριστοκρατικής οικογένειας. Όταν σπούδαζε στην Πάντοβα, ήλθε σε επαφή με την ιδεολογία και πολιτική του ευρωπαϊκού αστικού διαφωτισμού. Μετά την ήττα της Γαλλίας στους ναπολεόντιους πολέμους (που κατείχε τα Επτάνησα), ο Καποδίστριας με την ιδιότητά του πληρεξουσίου της τσαρικής Ρωσίας στην Κέρκυρα υποστήριξε ενεργά την ανεξαρτησία των Επτανήσων. Την περίοδο της βρετανικής κυριαρχίας στα νησιά του Ιονίου αντέδρασε έντονα στις αυταρχικές συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, που επέβαλε ο πρώτος Άγγλος αρμοστής. Η ανάμειξή του στις υποθέσεις της Επτανήσου αποτέλεσε το «εφαλτήριο» για την ανάδειξή του στη ρωσική και ευρωπαϊκή διπλωματία.

Η πολιτική δραστηριότητα και πείρα του Καποδίστρια, πριν γίνει κυβερνήτης της Ελλάδας, αναπτύχθηκε σε μια περίοδο όπου πραγματοποιούνταν αστικοδημοκρατικές επαναστάσεις και εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, στα περισσότερα εκ των οποίων συμμετείχαν ένοπλοι αγρότες, ακόμα και εργάτες, υπό την ηγεσία της αστικής τάξης. Ο Καποδίστριας είχε ενστερνισθεί τα μηνύματα των καιρών, ότι γεννιόταν η «Νέα Ευρώπη» και συνέβαλε ενεργά στην διαμόρφωσή της.

Κεντρική του ιδέα ήταν τα νέα εθνικά αστικά κράτη να παίρνουν τη μορφή μιας ομοσπονδίας, με ένα κεντρικό συγκεντρωτικό κράτος ώστε να αντιμετωπιστούν ο κατακερματισμός και η διαμάχη ανάμεσα στους τοπικούς γαιοκτήμονες και τις ανερχόμενες αστικές δυνάμεις. Πρόκρινε τη δημιουργία συμβουλευτικού ή/και νομοθετικού σώματος, που θα αντιπροσώπευε τις αστικές δυνάμεις, επειδή ήταν μορφωμένες/ διαφωτισμένες. Ενίοτε βέβαια, εκεί όπου οι συνθήκες δεν ήταν ώριμες, πρότεινε την συγκρότηση καθεστώτων, χωρίς την ταυτόχρονη θεσμοθέτηση τέτοιων σωμάτων, μια συμβιβαστική δηλαδή θέση για το πέρασμα από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό, που δεν ταυτίζονταν με προσπάθεια συντήρησης των φεουδαρχικών καθεστώτων.

Ο Καποδίστριας ήταν εχθρός των κοινωνικών επαναστάσεων όταν έπαιρναν μέρος ένοπλες λαϊκές δυνάμεις, που εξέφραζαν στον έναν ή τον άλλο βαθμό τη δυσσέρεσκεια για τη φτώχεια και την καταπίεσή τους.

Όσον αφορά στην Επανάσταση του '21 ο Καποδίστριας είχε περίπου τις ίδιες απόψεις με τον Κοραή και άλλους Έλληνες φιλελεύθερους διανοούμενους: η ελληνική επανάσταση δεν ήταν ώριμη, γι' αυτό δεν συμφωνούσε με το κάλεσμα της Φιλικής Εταιρείας, δεν δέχτηκε να ηγηθεί αυτής. Θεωρούσε ότι προσπατούμενο της Επανάστασης ήταν η ανάπτυξη παιδείας.

Τον Γενάρη του 1828 ο Καποδίστριας, αποβιβάστηκε στο Ναύπλιο σαν εκλεγμένος πρώτος Κυβερνήτης από την Γ' Εθνοσυνέλευση, με αποστολή και όραμα την υλοποίηση των ταξικών στόχων της Επανάστασης του '21. Να βάλει δηλαδή τις βάσεις συγκρότησης κεντρικού αστικού κράτους με συνταγματική μονοπρόσωπη εξουσία, επαγγελματικό στρατό, να οργανώσει σύστημα διοίκησης, δικαιοσύνης, υγείας και παιδείας. Να δημιουργήσει όλες εκείνες τις υποδομές/προϋποθέσεις ώστε να αναπτυχθούν η γεωργία, το εμπόριο, η βιοτεχνία και αργότερα η βιομηχανία, για να αναπτυχθούν οι καπιταλιστικές σχέσεις.

Επωμίσθηκε τη συσπείρωση όλων των κοινωνικών δυνάμεων της Επανάστασης, που οι μεταξύ τους ανταγωνισμοί εκφράστηκαν ακόμα και με εμφύλιες αναμετρήσεις κατά τη διάρκεια της

Επανάστασης. Οι πλοιοκτήτες και οι έμποροι, αν και αποσκοπούσαν στη συγκρότηση αστικού συγκεντρωτικού κράτους, απαιτούσαν την ικανοποίηση των ιδιαίτερων οικονομικών τους συμφερόντων (πολεμικές αποζημιώσεις, φοροαπαλλαγές). Οι πρόκριτοι και οι κοτζαμπάσηδες παρόλη την αντίθεσή τους στη φεουδαρχία, επηρεάζονταν από τη διατήρηση των κεκτημένων, που είχαν επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι λαϊκές δυνάμεις, οι ακτήμονες και η φτωχολογιά που ζούσαν σε συνθήκες εξαθλίωσης κάτω από τη σκληρή εκμετάλλευση των γαιοκτημόνων, δεν ήταν σε θέση να αρθρώσουν «λαϊκή αντιπολίτευση», εγκλωβισμένοι στη διαπάλη των ηγετικών δυνάμεων της Επανάστασης.

Ενεργό, επεμβατικό ρόλο έπαιζαν επίσης οι ξένες συμμαχικές δυνάμεις, η Αγγλία, η Γαλλία και η τσαρική Ρωσία, που αντιμάχονταν για την πορεία αποσύνθεσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αλλά και γενικότερα για τα συμφέροντά τους. Ανάλογα λοιπόν υποδύλιζαν τις αντιθέσεις μεταξύ των κοινωνικών ομάδων και του Κυβερνήτη.

Πορεύτηκε λοιπόν με αποφασιστικότητα αλλά και με ελιγμούς, συμβιβασμούς και υποχωρήσεις, ανάλογα με τις συνθήκες και τα εμπόδια που είχε να αντιμετωπίσει. Προτίμησε την κατάργηση του Συντάγματος, την αναστολή της λειτουργίας της Εθνοσυνέλευσης, τον παραγκωνισμό ικανών αστών πολιτικών. Ενώ είχε διακηρύξει τη διανομή γης στους ακτήμονες και στους οπλαρχηγούς, που θα έμεναν έξω από τον τακτικό στρατό, δεν υλοποίησε τις υποσχέσεις του, κάτω από την πίεση των γαιοκτημόνων και με δεδομένο την υποθήκη των εθνικών γαιών για τα δάνεια που είχαν συναφθεί με ξένες δυνάμεις.

Η έλλειψη δημοσιονομικών πόρων, και η κωλυσιεργία των προστάτιδων δυνάμεων στη χορήγηση νέου δανείου, έδρασαν αρνητικά στο να στηριχτούν χρηματοδοτικά τα πιο δυναμικά τμήματα της αστικής τάξης και να απαγκιστρώσουν τους γαιοκτήμονες από τα φεουδαρχικά προνόμια. Η διοικητική επίσης διαίρεση της χώρας αποστέρνε από τους κοτζαμπάσηδες/προκρίτους τα ιδιαίτερα προνόμιά τους. Ο αυταρχισμός του Κυβερνήτη, η λογοκρισία, οι καταχρήσεις, η «ρετσινιά» ότι πολιτευόταν για τα συμφέροντα της Ρωσίας κλπ λειτούργησαν σαν ιδεολογικό προκάλυμμα της αντιπολιτευτικής επίθεσης, που εκδηλώθηκε με «στάσεις» του ναυτικού, των προκρίτων της Μάνης, του Κασομούλη, που οδήγησαν σε επέμβαση του ρωσικού στόλου, σε ανατίναξη πλοίων του εθνικού στόλου από τον Μιαούλη και τέλος στη δολοφονία του Καποδίστρια (27/09/1831).

Το πρόγραμμα που ακολούθησε ο Καποδίστριας, σε γενικές γραμμές ακολουθήθηκε και μετά από τη δολοφονία από την Αντιβασιλεία του Όθωνα. Αυτό είναι και μια επιβεβαίωση ότι με αδυναμίες, ελλείψεις και συμβιβασμούς ανταποκρίθηκε στο κύριο καθήκον να βάλει τις βάσεις του αστικού κράτους. Η αστική τάξη όμως, ενώ αποτελούσε συντελεστή προόδου για την ανθρωπότητα τις αρχές του 19ου αιώνα, έχει πια μεταβληθεί σε τροχοπέδη της κοινωνίας!

